

ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

นายณัฐพงษ์ แพงไธสง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

RELATIONSHIPS OF KNOWLEDGE, VALUE AND SEXUAL RISK BEHAVIORS OF
UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS

Mr. Nattapong Pangtaisong

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

โดย

นายณัฐพงษ์ แพงไธสง

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา สุขนธทรัพย์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชรินทร์ชัย อินทราภรณ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. ธนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา สุขนธทรัพย์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา สรายุทธพิทักษ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรัณฐรัตน์ บุญช่วยธานี)

ณัฐพงษ์ แพงไธสง : ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. (RELATIONSHIPS OF KNOWLEDGE, VALUE AND SEXUAL RISK BEHAVIORS OF UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์, 88 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศตามตัวแปร เพศ และกลุ่มคณะ กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เป็นนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพศชาย และเพศหญิงในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คนเป็นเพศชาย และเพศหญิงเท่ากัน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยการตรวจสอบจากทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าความสอดคล้องทั้งฉบับ (IOC) เท่ากับ 0.83 และได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ (Reliability) เท่ากับ 0.79 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่า “ที” (t-test) และ ค่า “เอฟ” (F-test) ในกรณีที่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการ ทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ่ และทำการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. ความรู้ทางเพศ กับค่านิยมทางเพศ และค่านิยมทางเพศ กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้ทางเพศในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($X = 13.78$) มีค่านิยมทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 3.53$) และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง ($X \square = 3.65$)
3. นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน
4. นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีความรู้ทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ค่านิยมทางเพศระดับปานกลาง และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับเสี่ยงปานกลาง การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และเสริมสร้างค่านิยมทางเพศให้กับ นิสิต นักศึกษาจึงมีความสำคัญ

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

5478405239 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: KNOWLEDGE / VALUE / SEXUAL RISK BEHAVIORS

NATTAPONG PANGTAISONG: RELATIONSHIPS OF KNOWLEDGE, VALUE AND SEXUAL RISK BEHAVIORS OF UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS. ADVISOR: ASSOC. PROF. SUCHITRA SUKONTHASAB, Ph.D., 88 pp.

The research was survey research. The purposes of this study were to find relationships between sexual knowledge, sexual value, and sexual risk behaviors of college students in Bangkok and to compare sexual knowledge, sexual value, and sexual risk behaviors by sex and school. A multi-stage random sampling method was used in this study. There were 480 subjects, 240 were male and 240 were female. The data were collected by using questionnaire which was created by the researcher. The questionnaire was tested for content validity by 3 expert panel judges and was found that item of objective congruent (IOC) was 0.83 and reliability was 0.79. The data were analyzed by using average, standard deviation, t-test, and F-test. The statistically significant difference was found by using the Schaffer method and Pearson product-moment correlation coefficient ($P < 0.05$).

The findings revealed as follows:

1. There were significant relationships between sexual knowledge and sexual value and between sexual value and sexual risk behavior at .05 level.
2. The college students in Bangkok had overall sexual knowledge in moderate level ($X = 13.78$), sexual value in moderate level ($X = 3.53$), sexual risk behavior in moderate level ($X = 3.65$)
3. There were no significant differences in sexual knowledge, sexual value, and sexual risk behaviors between male and female college students in Bangkok.
4. There were no significant differences in sexual knowledge, sexual value, and sexual risk behaviors in male and female college students in Bangkok between schools.

The college students in Bangkok had sexual knowledge, sexual value, and sexual risk behavior in moderate level. Therefore, teaching sexual knowledge and promoting sexual value to college students is very important.

Field of Study: Sports Science

Student's Signature .....

Academic Year: 2013

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ และได้สละเวลาในการตรวจ แก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ ตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาวดี ลีมีงส์สวัสดิ์ ที่สละเวลาในการให้ความรู้อบรมสั่งสอน และคอยแนะนำ ให้กำลังใจเป็นอย่างดี จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พรสุข หุ่นนิรันดร์ รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ ที่ให้คำแนะนำ และสละเวลาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และประทับใจในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านได้ดูแลเอาใจใส่ และเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อย่างดียิ่ง จนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอขอบคุณ น้องๆ นิสิต นักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมหมาย คุณแม่วิภา ผู้เป็นที่รัก และเคารพ เป็นอย่างยิ่ง ที่คอยให้กำลังใจ ส่งเสริม และสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ ให้แก่ผู้วิจัยได้ประสบความสำเร็จในชีวิตจนถึงปัจจุบันนี้ และขอให้อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยดลบันดาลให้ แก่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น ประสบพบแต่ความสุขความเจริญ และมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ซ
สารบัญ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. ความรู้.....	7
2. ค่านิยม.....	9
3. ค่านิยมทางเพศ.....	14
4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	16
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	25
1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	25
2. การสร้างเครื่องมือ.....	28
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52

สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย	60
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	60
รายการอ้างอิง	61
ภาคผนวก.....	66
ภาคผนวก ก แจ้างผลผ่านการพิจารณาคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย	67
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและหนังสือเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ	73
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในหลายด้าน ทั้ง ด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ จะเห็นได้ว่าปัจจุบันเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก ทำให้การดำรงชีวิตของคนในประเทศ รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร และการเข้าถึงข้อมูล สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายไม่ว่าจะเป็นทางโทรศัพท์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อโลกออนไลน์ ดังคำกล่าวที่ว่าในยุคปัจจุบันเป็นยุคของ “โลกแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน” (มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย, 2543) จึงทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงวัฒนธรรมจากต่างประเทศได้ง่าย ไม่ว่าจะ เป็นวัฒนธรรมจากชาติตะวันตก หรือแม้กระทั่งวัฒนธรรมจากทวีปเอเชียด้วยกัน ตัวอย่างเช่น ประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นผลให้พฤติกรรมของประชาชนในประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปมากจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งจะเห็นได้จาก การแต่งกาย สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ตลอดจนพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับจากต่างประเทศมีการลอกเลียนแบบในการแต่งตัวมากขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่มีการลอกเลียนแบบการ แต่งตัวคล้ายดารามากขึ้น นอกจากนี้จะเลียนแบบการแต่งตัวแล้ว วัยรุ่นไทยก็ยังเลียนแบบในเรื่อง พฤติกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะ เป็นการคบเพื่อนต่างเพศ หรือพฤติกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ปัญหาเรื่องเพศนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานาน เนื่องจากแรงขับทางเพศเป็นแรงขับที่รุนแรงที่สุด โดยซิกมันด์ فروยด์ ได้สร้างทฤษฎีจิตวิเคราะห์ กล่าวว่า มนุษย์นั้นจะถูกขับโดยสัญชาตญาณ 2 ชนิด คือ สัญชาตญาณชีวิต หรือเซ็กส์ และความก้าวร้าว หรือสัญชาตญาณแห่งความตาย โดยสังคมส่วนใหญ่จะยอมรับอิทธิพลที่มีมหาศาลของเซ็กส์โดยมีการควบคุมให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม และสังคม ก็จะมีแนวยอมรับในระดับต่างๆ ด้วยหลากหลายวิธี ซึ่งในสังคมที่เข้มงวดเกินไปก็จะทำให้เกิด ความเก้บกด แต่ในทางกลับกัน สังคมที่ปล่อยอิสระ หรือมีความเสรีมากเกินไป ก็จะทำให้เกิดปัญหา ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เกิดการตั้งครรรภ์ที่ไม่พร้อม หรือไม่พึงประสงค์ และที่เลวร้ายที่สุดคือ ความตายจากโรคร้ายอย่างเช่นเอดส์ ดังนั้นการใช้เสรีภาพเกินขอบเขตความเหมาะสมจึงทำให้สังคม และตัวเองเดือดร้อน (นพมาศ อึ้งพระ, 2555)

ในปัจจุบันสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ของวัยรุ่น เช่น ค่านิยมการมีคู่รักขณะอยู่ในวัยเรียน หรือการแสดงความรักสนทนากับเพื่อนต่างเพศ อย่างเปิดเผย สามารถพบเห็นได้ทั่วไปทั้งในห้างสรรพสินค้า ในมหาวิทยาลัย โรงเรียน จะพบวัยรุ่น เดินจับมือถือแขน หรือโอบกอดกันเป็นคู่ (เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ, 2544) แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรม การคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งต่างจากอดีตที่หนุ่มสาวจับมือถือแขนกันจะเป็นเรื่องที่น่าอับอาย เป็นพฤติกรรมที่

ผู้คนในสังคมไม่ยอมรับ การคบเพื่อนต่างเพศ และการให้ความสนิทสนมกันดังกล่าวจะส่งผลไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากวัยรุ่นยังขาดประสบการณ์ ขาดการควบคุมตนเอง ขาดความรู้และความเข้าใจ หากมีเพศสัมพันธ์ในเวลาที่ไม่เหมาะสมจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การตั้งครรภ์ในขณะที่เรียนจนทำให้ต้องออกจากการศึกษา การทำแท้งเนื่องจากยังเรียนอยู่ หรือการทำแท้งผิดกฎหมาย เพื่อไม่ต้องการให้ผู้ปกครองทราบ และยังรวมไปถึงปัญหาเกี่ยวกับโรคทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ (เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ, 2544) จากผลสำรวจขององค์การอนามัยโลก มีการนำเสนอสถิติค่าเฉลี่ยของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีทั่วโลกอยู่ที่ 65 คนต่อ 1,000 คน ในทวีปเอเชียค่าเฉลี่ยของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีอยู่ที่ 56 คนต่อ 1,000 คน ในประเทศไทยค่าเฉลี่ยของหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีอยู่ที่ 70 คนต่อ 1,000 คน ซึ่งเป็นตัวเลขที่สูงสุดของประเทศในทวีปเอเชีย (สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ, 2555) สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ อาจเกิดจากวัยรุ่นไทยยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีค่านิยม และพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศเปลี่ยนไป

จากการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้สังคมไทยรับอิทธิพลในเรื่องต่างๆ จากต่างชาติมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการนัดหมาย หรือการพบปะกับเพศตรงข้าม ทำให้วัยรุ่นในปัจจุบันมีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้น สนับสนุนกันได้มากกว่าเมื่อก่อน และยังสามารถอยู่ด้วยกันตามลำพังได้ง่าย ซึ่งผลที่ตามมาคือ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การตั้งครรภ์ในวัยเรียน เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เกิดการทำแท้ง เป็นต้น (ทัศนีย์ ทองก้อน, 2542)

สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุข ทำการสำรวจการเจ็บป่วย และการตายที่เป็นสาเหตุของการสูญเสียปีสุขภาพดีของประชากร ที่สูญเสียไปจากการตายก่อนวัยอันควร และการเจ็บป่วย ในปี 2547 สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุขทำการสำรวจ พบว่า โรคเอดส์ทำให้ผู้หญิงอายุระหว่าง 15 - 29 ปี สูญเสียปีสุขภาพดีสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง คือ ร้อยละ 15.1 และเป็นสาเหตุอันดับที่สอง ที่ทำให้ผู้ชายไทยอายุระหว่าง 15 - 29 ปี สูญเสียปีสุขภาพดีเพราะเจ็บป่วย และตายก่อนวัยอันควรถึง ร้อยละ 15.1 ซึ่งการตาย และเจ็บป่วยด้วย โรคเอดส์เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เช่น การไม่สวมถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น (สุชาติ ทวีสิทธิ์ และสุรีย์พร พันพึ้ง, 2552)

ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นมักเกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การดูภาพ หรือวิดีโอโป๊ การแต่งกายที่ล่อแหลม การเที่ยวสถานบันเทิง หรือแม้กระทั่งที่มีความเชื่อผิดๆ ที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับคูร์ักของตนในวันวาเลนไทน์ (นพมาศ อึ้งพระ, 2555) สำนักวิจัยเอแบคโพลส์ได้ทำการสำรวจวิจัยเรื่อง “ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์:กรณีศึกษาเยาวชนอายุ 15-24 ปีในเขตกรุงเทพมหานคร” ในปี พ.ศ. 2548 ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15-24 ปีให้ความสำคัญกับวันวาเลนไทน์ มีวัยรุ่นจำนวนหนึ่งตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ โดย

บุคคลที่วัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้น ได้แก่ แฟน หรือคนรักของตนเอง เพื่อนต่างสถาบันการศึกษา เพื่อนร่วมชั้นเรียน รุ่นเดียวกัน และบุคคลที่เจอกันตามสถานบันเทิง วัยรุ่นกลุ่มนี้นั้นเคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมาแล้วเฉลี่ยเท่ากับ 2 คน และที่น่าตกใจคือกลุ่มวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วนั้น จะใช้เวลาสานความสัมพันธ์กันไม่เกิน 1 วัน ก็จะตกลงที่จะมีเพศสัมพันธ์กันทันที นอกจากนี้ยังสำรวจพบอีกว่า มีวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วนั้น เคยมีกิจกรรมทางเพศสัมพันธ์กับคู่นอน 2 คนขึ้นไป หรือเรียกได้ว่าเป็นเซ็กซ์หมู่ และยังพบพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น คือ การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนของตนโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย อันเนื่องมาจากไว้ใจคู่นอนของตนเองจึงไม่ใช้ถุงยางอนามัย (นพมาศ อุ้งพระ, 2555)

พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ยังเป็นปัญหาของชายคนไทยอยู่มาก เนื่องด้วยส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อที่ว่า การใช้ถุงยางอนามัยจะใช้ในเวลาซื้อบริการทางเพศเท่านั้น การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุปการของตนถือว่าไม่ไว้ใจใจ หรือไม่ให้เกิดกัณระหว่งคู่อุปการ และการใช้ถุงยางอนามัยทำให้การมีเพศสัมพันธ์ไร้ซึ่งอรรถรส เป็นต้นในปี 2550 สำนักกระบาด กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้วิเคราะห์พบว่า อัตราการติดเชื้อเอดส์รายใหม่โดยภาพรวมถึงแม้ว่าจะลดลงจากร้อยละ 1.7 ในปี 2541 เป็นร้อยละ 0.8 ในปี 2550 แต่กลับพบว่าแนวโน้มสูงขึ้นในเพศหญิง ซึ่งอัตราส่วนการติดเชื้อเอดส์ของผู้ชายต่อผู้หญิงในปี 2545 เท่ากับ 1:7 และตั้งแต่ปี 2545 อัตราการป่วยด้วยเชื้อเอดส์ในเยาวชนเพศหญิง อายุระหว่าง 15-19 ปี มีแนวโน้มสูงกว่าเพศชายในวัยเดียวกัน เท่ากับ 2:1 (สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2552)

ปัญหาดังกล่าววันวันจะมีความรุนแรงมากขึ้น หากวัยรุ่นมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ และมีค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ดีขึ้นก็จะสามารถลดปัญหา พฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ระหว่างแรงขับทางเพศของวัยรุ่นออกมาในรูปแบบที่ตนเองพึงพอใจ และในรูปแบบที่สังคมยอมรับได้ (ทัศนีย์ ทองก้อน, 2542) เพื่อให้วัยรุ่นมีการพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความรับผิดชอบ และมีการปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยการให้ศึกษาความรู้ ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี และถือว่าเป็นบุคคลที่มีความเป็นผู้ใหญ่โดยสมบูรณ์ ที่มีความสามารถในการปรับตัวในเรื่องเพศที่ดี โดยสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์นั้น มีไว้เพื่อไม่ให้เผ่าพันธุ์สูญสิ้นไป แต่จะทำอย่างไรให้เป็นไปอย่างถูกต้อง และแสดงออกเมื่อถึงเวลาที่สมควร โดยที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหากับตนเอง และสังคม (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2543) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเรื่องเพศเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเรียนรู้ เช่น การเรียนรู้เรื่องเพศในสิ่งต่างๆ เนื่องจากมีความเชื่อกันมาว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ทำให้มีการเรียนรู้เรื่องเพศน้อยมาก อีกทั้งยังมีการบิดเบือนเรื่องเพศไปใช้ในทางที่เสียหาย โดยเฉพาะสื่อในปัจจุบัน เช่น หนังสือโป๊ ภาพยนตร์โป๊ โดยเฉพาะมีการเผยแพร่ทางสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้เกิดปัญหา (รุจิรา แมตสสถาน, 2546)

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม ส่งผลให้ให้ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยเปลี่ยนแปลงไป และทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ซึ่งจากการศึกษาของ (ณัฏฐนุชิต ญาณพิพัฒน์พงศ์, 2548) พบว่าความรู้เรื่องเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการใช้ถุงยางอนามัยมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน โดยเลือกศึกษาในกลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยภาครัฐ และภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากนักศึกษาในปัจจุบันทั้งมหาวิทยาลัยภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่มีความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศ และปัจจุบันสภาพสังคมมีสิ่งกระตุ้น และยั่วยุต่างๆ มากมาย ซึ่งอาจทำให้นิสิต นักศึกษา มีความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นการให้ความรู้ และการปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากแก่ นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยภาครัฐ และภาคเอกชน ถ้านิสิต นักศึกษา มีความรู้ ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องจะส่งผลให้นิสิต นักศึกษา มีพฤติกรรมทางเพศที่ดีด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครตามตัวแปรเพศ และกลุ่มคณะ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยภาครัฐ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความของการวิจัย

ความรู้ทางเพศ หมายถึง การรับรู้ การเข้าใจในเรื่องเพศ ได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ด้านการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และจิตใจ ด้านเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ค่านิยมทางเพศ หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ในเรื่องเพศ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ ด้านการมีคู่อรัก ด้านการแสดงออกทางเพศ และด้านการตีพิมพ์เครื่องมือผสมแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติด

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการคู่อโลมก และพฤติกรรมการแสดงความรักกับคู่อรัก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในการหาแนวทางจัดกิจกรรมให้ความรู้ ปลุกฝังค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องให้กับ นิสิต นักศึกษา
2. เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการนำข้อมูลไปใช้จัดการ ป้องกันปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางเพศ กับ ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างเพศ และประเภทของคณะของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอ ตามลำดับดังนี้

1. ความรู้
  - 1.1 ความหมายของความรู้
  - 1.2 ความรู้เรื่องเพศ
2. ค่านิยม
  - 2.1 ความหมายของค่านิยม
  - 2.2 ประเภทของค่านิยม
  - 2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม
  - 2.4 การวัดค่านิยม
3. ค่านิยมทางเพศ
4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
  - 4.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
  - 4.2 พฤติกรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
  - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

1. ความรู้

1.1 ความหมายของความรู้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้เกิดความจำ โดยอาจจะเป็นการนึกภาพ การมองเห็น การได้ยิน การจำได้ เป็นต้น ส่วนความเข้าใจจะแสดงออกมาในรูปของการ แปลความหมาย คือ ความสามารถในการบรรยายโดยใช้คำพูดของตนเอง และการให้ความหมายจะแสดงออกมาในรูปของความคิดเห็น และข้อสรุป รวมถึงการ คาดคะเน หรือ การคาดว่าจะเป็นอะไรขึ้น

บลูม Bloom อ่างใน (มธุรส จิริสิริสุนทร, 2554) ได้ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการนึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการ และกระบวนการต่างๆ โดยวัตถุประสงค์ความรู้เน้นในเรื่องของ กระบวนการจำ ที่เชื่อมโยงกับการจัดระเบียบ ในปี ค.ศ. 1965 บลูม และคณะเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ประกอบด้วยความรู้ระดับต่างๆ 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge)เป็นการเรียนรู้ที่เน้น ความจำ หรือความรู้ ซึ่งเป็น พฤติกรรมในความสามารถระลึกได้ในภายหลัง เช่นเดียวกับการบันทึกข้อมูลเอาไว้ เช่น การระลึกถึง ความคิด วัสดุสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นต้น

2. ความเข้าใจ หรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถในการ เข้าใจ ขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างกว่าเดิม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ประมวลใจความหลัก ใจความสำคัญ หรือสาระสำคัญ ได้ตรงตามความหมายของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การนำไปปรับใช้ (Application)เป็นความสามารถในการนำความรู้ที่ได้มานำไป ปรับใช้ หรือแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยใช้ความรู้ต่างๆ ที่ได้รับมาเช่น การนำความรู้เดิมที่มีอยู่แก้ไขปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis)เป็นความสามารถที่สูงกว่า ความรู้ และความเข้าใจ โดย เป็นการคิดแยกแยะ แบ่ง แตกส่วนประกอบ และบอกความสำคัญขององค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง กัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งนั้นๆ อย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis)เป็นความสามารถในการนำส่วนย่อยๆ หรือ องค์ประกอบย่อยๆ มาผนวก หรือรวมเข้าด้วยกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งการสังเคราะห์จะมีลักษณะเป็น กระบวนการในการรวบรวมเนื้อหาย่อยๆ ส่วนประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันให้สมบูรณ์มากขึ้น เช่น การ สร้างแนวคิดใหม่ นวัตกรรมใหม่ๆ เป็นต้น

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมิน ตัดสิน คำตอบ หรือสรุปในเรื่องต่างๆ โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ หลักการ อย่างเป็นเหตุเป็นผล ให้เป็นฐานในการ พิจารณาตัดสิน โดยใช้ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ทั้งหมด ที่มี ในการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

1.2 ความรู้เรื่องเพศ

ปัจจุบันมีการปรับปรุงการเรียนการสอน หรือการรวบรวมเนื้อหาในหลักสูตรเพศศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการจัดหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในระดับปริญญาตรีมีการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น หลักสูตรของภาควิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2554) คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ (มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2555) มีรายวิชาเพศศึกษาวิชาชีวิตและสุขภาพ อยู่ในหมวด วิชาบังคับ และวิชาศึกษาทั่วไป และปริญญาโท โดยมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เปิดสอนหลักสูตรเพศศาสตร์ในสถาบันวิทยาศาสตร์การแพทย์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาหนึ่งของภาคจิตวิทยาวัยรุ่น และภาควิชาสุขศึกษา

ความรู้เรื่องเพศ หมายถึง การรับรู้ความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน และครอบคลุมสุขภาพทางเพศ 4 ลักษณะด้วยกัน คือ ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางอารมณ์ ลักษณะทางสติปัญญา และลักษณะทางสังคม WHO อ้างใน (มธุรส จิรสิริสุนทร, 2554) มีรายละเอียดดังนี้

1. ลักษณะทางกายภาพคือ ระบบการพัฒนาระบบสืบพันธุ์ของทั้งเพศชาย และเพศหญิงที่สัมพันธ์กับฮอร์โมนต่างๆ ในร่างกาย รวมไปถึงการดูแลสุขอนามัยทางเพศ โดยการดูแล ทำความสะอาดอวัยวะเพศที่เหมาะสม เพื่อเป็นการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ

2. ลักษณะทางอารมณ์คือ การระบายอารมณ์ทางเพศไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิง โดยเมื่อวัยรุ่นทั้งเพศชาย และเพศหญิงเกิดอารมณ์ทางเพศแล้ว สามารถจัดการอารมณ์ทางเพศได้อย่างเหมาะสม และถูกต้องโดยไม่เป็นอันตรายต่อตนเอง และผู้อื่น ซึ่งการจะช่วยให้ร่างกายมีการระบายออกทางเพศ และเกิดผลดีต่อสุขภาพนั้น เช่น การออกกำลังกาย การทำสมาธิเพื่อกดอารมณ์ทางเพศ หรือแม้กระทั่งหลีกเลี่ยงสิ่งยั่วยุทางเพศต่างๆ

3. ลักษณะทางสติปัญญาคือ การที่วัยรุ่นมีความคิด การไตร่ตรอง เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การจัดการกับความต้องการทางเพศ มีความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงทางเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศ การมีความพอใจ สนใจในเพศตรงข้าม

4. ลักษณะทางสังคม คือ การมีกลุ่มเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนต่างเพศ หรือเพื่อนในเพศเดียวกัน การมีชีวิตคู่ การวางแผนครอบครัว การอยู่กับเพศตรงข้ามเพียงลำพัง ในสถานที่ต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ หรือการทำกิจกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เช่น การสังสรรค์โดยมีเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

ลักษณะของความรู้ทางเพศมีลักษณะเนื้อหาที่ประกอบกันเป็นความรู้ไว้ 4 ลักษณะ คือ ลักษณะทางชีววิทยา ลักษณะทางสุขวิทยา ลักษณะทางจิตวิทยา และลักษณะทางสังคมวิทยา (ศิริวรรณ ชอบธรรมสกุล, 2551) มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะทางชีววิทยาได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสรีรวิทยาของร่างกายของมนุษย์ เช่น โครงสร้าง และหน้าที่ของอวัยวะต่างๆ ระบบสืบพันธุ์ของเพศชาย และเพศหญิง การเจริญเติบโตทางเพศในด้านร่างกาย เช่น การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์ การตั้งครรภ์ เป็นต้น

ลักษณะทางสุขวิทยาได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพ การดูแลร่างกายให้ปราศจากโรค หรือความผิดปกติทางเพศ เช่น สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ โรคทางเพศสัมพันธ์ ความผิดปกติของอวัยวะเพศ เป็นต้น

ลักษณะทางจิตวิทยาได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องจิตใจ อารมณ์ เช่น การเจริญเติบโตทางเพศ ในด้านจิตใจ การเปลี่ยนทางด้านจิตใจ และอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น การระบายอารมณ์ทางเพศ ความต้องการทางเพศ ความรู้สึกทางเพศ เป็นต้น

ลักษณะทางสังคมวิทยา ได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคม และความประพฤติทางสังคม เช่น ความเจริญเติบโตทางเพศในด้านสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ การเลือกคู่ การแต่งงาน ชีวิตคู่ ชีวิตสมรส ชีวิตครอบครัว เป็นต้น

โดยสรุปแล้วความรู้เรื่องเพศ หมายถึง การรับรู้ความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ด้านการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ และจิตใจ ด้านเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. ค่านิยม

ค่านิยมมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “Value” และมาจากคำสองคำคือ “ค่า” “นิยม” เมื่อคำสองคำรวมกันแปลว่า การกำหนดคุณค่า คุณค่าที่เราต้องการทำให้เกิดคุณค่าคุณค่าดังกล่าวนี้มีทั้งคุณค่าแท้และคุณค่าเทียมซึ่งคุณค่าแท้เป็นคุณค่าที่สนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่วนคุณค่าเทียมหมายถึงคุณค่าที่สนองความต้องการอยากเสพลสิ่งปรนเปรอชั่วคราวช่วยยาม (สุพัตรา สุภาพ, 2541)

ค่านิยมคือสิ่งที่บุคคลพอใจ หรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า แล้วยอมรับไว้เป็นความเชื่อหรือความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนเอง ค่านิยมจะฝังอยู่ในตัวบุคคลในรูปของความเชื่อตลอดไปจนกว่าจะพบกับค่านิยมใหม่ ซึ่งตนพอใจกว่าก็จะยอมรับไว้ เมื่อบุคคลประสบกับการเลือกหรือเผชิญกับเหตุการณ์และต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเข้าจะนำค่านิยมมาประกอบการตัดสินใจทุกครั้งไปค่านิยมจึงเป็นเสมือนพื้นฐานแห่งการประพฤติกรรมปฏิบัติของบุคคลโดยตรง

2.1 ความหมายของค่านิยม

ค่านิยม (Value) ส่วนใหญ่เชื่อกันว่าค่านิยมของบุคคลเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคลนั้นๆ ซึ่งมีผู้ให้นิยาม และความหมายของค่านิยมไว้มาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอนำเสนอความหมายของค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้นี้ดังนี้

สุพัตรา สุภาพอังกใน (ดุจเดือน เขียวเหลือง, 2552) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง เป็นสิ่งที่คนในสังคมเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าแก่การกระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจจะได้ จะเป็นจึงเป็นแนวทางความพหุติที่มีความหมายต่อบุคคล และเป็นแบบฉบับความคิดที่ฝังแน่นที่ยึดถือปฏิบัติต่อไปในสังคม

เพ็ญแข ประจวบจวนิก และอ้อมเดือน สดมณีอังกใน (ศักดา สามูล, 2545) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่แสดงถึง ความรู้สึก ความพอใจ ความต้องการ และทัศนคติที่ต้องการต่อสิ่งนั้นๆ ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นที่มาของพฤติกรรมทางด้านบวก และด้านลบ

สาโรช บัวศรี (2527) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง การกระทำบางอย่างที่เราเชื่อ หรือว่ายึดถือ ยึดมั่น เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งมั่นของสังคม หรือตัวเราเอง

สมยศ เม่นแย้ม (2540) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่า ความเชื่อ ความชอบ ที่บุคคลยึดถือ และปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองเลือกที่จะปฏิบัติ หรือไม่ ซึ่งสามารถเป็นได้ตามเวลา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง สิ่งทีบุคคล สังคมยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง

เบอร์คาร์ท และนาธานเอล อังกใน (สิริวรรณ ธัญญาผล, 2548) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง ความคิด ความเชื่อ การปฏิบัติ คุณลักษณะ และจุดมุ่งหมาย ซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดของบุคคล หรือสังคม

ไอเค้น อังกใน (พัชดาพรรณ อุดมเพชร, 2552) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง สิ่งที่มีความสำคัญ มีคุณค่าเกี่ยวกับการกระทำ ต่อสิ่งเร้า

วอลเตอร์และสก็อต Walter and Scott, 1962 อังกใน (ศักดา สามูล, 2545) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง มโนทัศน์ที่เป็นพื้นฐานในการเลือกของบุคคล ซึ่งแสดงออกของบุคคลที่เชื่อในสิ่งที่ตนเองคิดว่า ถูกหรือผิด สำคัญหรือไม่สำคัญ สวยหรือน่าเกลียด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเลือก จะแสดงออกมาจากจิตใต้สำนึก

การ์ฟอร์ด Garforth, 1965 อังกใน (ศักดา สามูล, 2545) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง เครื่องบ่งชี้คุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่เราชอบ ค่านิยมจึงเป็นคุณสมบัติที่มีค่า เช่น

ค่านิยมเกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ เงิน ทอง ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรม ได้แก่ ความสุภาพ ความเมตตา ความจงรักภักดี ค่านิยมเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา ได้แก่ ความอดกลั้น และการทำใจให้บริสุทธิ์ และยังมีค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆ

คริสฟีลท์ Crutchfield, 1966 อ้างใน (ศักดิ์ สามูล, 2545) ได้ให้ความหมายของค่านิยม หมายถึง ความเชื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ปรารถนา และสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นไม่พึงปรารถนา ค่านิยมจึงจะสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมของสังคม และเป็นสิ่งที่สังคมยึดถือ ซึ่งแต่ละบุคคลโดยอมรับค่านิยมใดเป็นค่านิยมของตน และเป็นเป้าหมายในชีวิต

จากความหมายของค่านิยมที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความหมายของค่านิยม ยังมีความหมายอื่นๆ อีกมาก ซึ่งพอจะสรุปความหมายของค่านิยมในภาพรวมได้ว่า ค่านิยมเป็นความรู้สึกนึกคิด เป็นความเชื่อใดความเชื่อหนึ่ง เป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งค่านิยมนั้นเป็นสิ่งสำคัญของบุคคล เนื่องจากเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล กลุ่มคน และสังคมนั้นๆ แม้ว่าความเชื่อ หรือสิ่งนั้นๆ จะถูกหรือผิด จะดีหรือไม่ดี แต่จะเป็นตัวกำหนดบุคคล หรือสังคมนั้นๆ เห็นว่าควรยึดถือ และปฏิบัติกัน ซึ่งค่านิยมนั้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา สภาพของสังคมในขณะนั้น ดังนั้น ค่านิยมที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมนั้นๆ เห็นว่าดี อาจเป็นความคิด การปฏิบัติที่ไม่ดีกับอีกบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมหนึ่ง ซึ่งในทางกลับกัน ค่านิยมที่บุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมนั้นๆ เห็นว่าไม่ดี อาจเป็นความคิด การปฏิบัติที่ดีกับอีกบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสังคมหนึ่งก็ได้

2.2 ประเภทของค่านิยม

ค่านิยม หมายถึง “ระบบความชอบพิเศษ” เพราะสิ่งที่เราชอบมาก เราจะให้คุณค่ามากกว่าสิ่งที่เราไม่ชอบค่านิยมอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท (สุพัตรา สุภาพ, 2541) ได้แก่

1. ค่านิยมเฉพาะตัว (Individual Value)

ค่านิยมเฉพาะตัว เป็นการตัดสินใจเลือกในสิ่งหรือสถานการณ์ที่ตนเองต้องการหรือพอใจนั้นถือว่าเป็นค่านิยม (Value) ของบุคคลนั้น เช่น นายแดง อยากเป็นคนขยันขันแข็งเอาการเอางานนายแดงก็จะปฏิบัติตามตามพื้นฐานของความคิดของตนเอง เพราะฉะนั้นนายแดงจะมีค่านิยมของความขยันขันแข็งและแสดงความเป็นคนขยันออกมา

2. ค่านิยมสังคม (Social Value)

ค่านิยมสังคมเป็นระบบความชอบพิเศษที่คนในแต่ละสังคมมีอยู่ค่านิยมประเภทนี้เกิดจากการเรียนรู้จากสังคมในระดับต่างๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เช่น นาย กชอบสิ่งใดมากก็จะทำสิ่งนั้นมากเป็นต้น ดังนั้นการสังเกตค่านิยมของสังคมอาจพิจารณาได้จากพฤติกรรมเด่นๆ ของสมาชิกในสังคมแล้วอนุมานมาว่าสังคมนั้นมีค่านิยมอย่างไร เช่น ค่านิยมสังคมไทยที่เป็นค่านิยมดั้งเดิม คือยึดถือตัวบุคคล ความรักสนุก และยึดทางสายกลาง เป็นต้น

ลักษณะของค่านิยมที่แท้นั้นจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นค่านิยมที่บุคคลเลือกหรือยอมรับโดยไม่ได้ถูกบังคับบุคคลมีเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกหรือยอมรับค่านิยมใดก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมนำไปปฏิบัติ
2. เป็นค่านิยมที่บุคคลมีโอกาสเลือกจากตัวเลือกหลายๆ ตัวไม่ใช่เป็นเพราะมีตัวเลือกจำกัดเพียงสิ่งเดียวจึงทำให้ต้องยอมรับโดยปริยาย
3. เป็นค่านิยมที่ได้รับการถ่วงถ่วงพิจารณาอย่างรอบคอบจากบุคคลตลอดจนมีการวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของตัวเลือกหลายๆ ตัวเมื่อเห็นว่าตัวเลือกใดดีที่สุดเหมาะสมที่สุดหรือมีเหตุผลในการสร้างความพอใจได้มากที่สุดก็จะเลือกตัวเลือกนั้น
4. เป็นค่านิยมที่บุคคลยกย่องเทิดทูนและภูมิใจ
5. เป็นค่านิยมที่บุคคลสามารถยอมรับอย่างเปิดเผยและพร้อมที่จะสนับสนุนค่านิยมที่ตนยอมรับ
6. เป็นค่านิยมที่บุคคลยึดถือปฏิบัติจริงไม่ใช่เพียงคำพูดเท่านั้น
7. เป็นค่านิยมที่บุคคลปฏิบัติอยู่เสมอๆ บ่อยๆ ไม่ใช่ปฏิบัติเป็นครั้งคราว

เต็มสิริ บุญยสิทธิ์ (2521) แบ่งค่านิยมไว้ 2 ประเภท คือ

ค่านิยมทางบวก ซึ่งเป็นค่านิยมในทางที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม และบุคคลอื่น สังคมจะดีขึ้น หรือแย่งขึ้นอยู่กับค่านิยมนั้น เช่น ความรักชาติ ความสามัคคี การมีความเมตตา กรุณา เป็นต้น

ค่านิยมทางลบ ซึ่งเป็นค่านิยมในทางที่ไม่ดีต่อสังคม และบุคคลอื่น ซึ่งจะนำความเสื่อมเสีย ความเสียหายให้แก่สังคม เช่น ความเห็นแก่ตัว ความโลภ การเอารอดเอาเปรียบ เป็นต้น

ประเภทของค่านิยมที่กล่าวมานั้น พอจะสรุปได้ว่า ค่านิยมนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภทไม่ว่าจะเป็นค่านิยมเฉพาะตัว ค่านิยมทางสังคม ลักษณะของค่านิยมแท้ และค่าทางบวก และค่านิยมทางลบ

2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2523) สรุปทฤษฎีค่านิยมของดิวี่ (John Dewey, 1939) ดังนี้

1. ค่านิยมเกิดจากความต้องการของแต่ละบุคคล ที่จะปรับตัวให้เข้ากับความเป็นจริงและความต้องการในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคล และเมื่อบุคคลมีประสบการณ์ และการเกิดปัญหา เช่น ความลำบากของตนต่อการเป็นอยู่ ก็เกิดสิ่งที่บุคคลนั้นให้คุณค่าเป็นสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการได้เป็นประโยชน์ต่อการมีชีวิตของบุคคลนั้นๆ

2. ค่านิยมเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการกำหนดเป้าหมาย บุคคลจึงต้องการ และสนใจที่จะหาวิธีให้ได้สิ่งที่ต้องการมา

3. ค่านิยมเป็นพฤติกรรมที่ศึกษาได้ด้วยวิธี การสังเกต การวิเคราะห์ การทดสอบ และการพิสูจน์

4. การทำความเข้าใจกับค่านิยม ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ และการคาดคะเนว่าความต้องการของมนุษย์ในปัจจุบันมีความต้องการเพียงใดจึงต้องมีการประเมินใหม่อยู่เสมอ

สุนทรีย์ โคมิน และสนิท สมัครการ (2522) สรุปทฤษฎีค่านิยมของ โรคิช ดังนี้

1. ค่านิยมเป็นความเชื่อของแต่ละบุคคล มีลักษณะประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

- 1.1 เป็นความระลึกรู้ คือ ตัวบุคคลนั้นรู้เป้าหมายในการกระทำของตนเอง
- 1.2 เป็นความรู้สึกสัมพันธ์ คือ ตัวบุคคลนั้น ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับค่านิยมนั้นๆ
- 1.3 เป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม คือ ค่านิยมเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม

2. ค่านิยมเปลี่ยนแปลงได้ยาก ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล จึงทำ ลักษณะทางสังคม และวัฒนธรรม ซึ่งทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงค่านิยมได้ และเป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

3. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบความสำคัญ สืบเนื่องมาจากบุคคลต้องผ่าน กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ ในสังคม และพบเห็นสิ่งต่างๆ มากมาย และสิ่งที่พบก็จะมีค่านิยมอยู่ ซึ่งอาจ เป็นค่านิยมเดียวกับที่ตนรับรู้มา หรือไม่ตรงกับที่ตนเองรับรู้มา จึงทำให้มีการจัดลำดับของค่านิยม และให้เกิดความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.4 การวัดค่านิยม

คักดา สามูล (2545) กล่าวว่าเครื่องมือในการวัดค่านิยมนั้น คล้ายกับเครื่องมือในการวัด ความสนใจ ทศนคติ หรือบุคลิกภาพซึ่งมีดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีที่วัด และเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาที่ง่าย และประหยัดที่สุด และเป็นวิธีที่เข้าใจพฤติกรรมของบุคคลได้ดี ซึ่งการสังเกตทำได้หลายวิธี การสังเกตโดยรวม การ สังเกตแบบเฉพาะอย่าง แต่การสังเกตมีข้อจำกัด คือ มีความลำเอียงในการพิจารณา วิเคราะห์ พฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งผู้สังเกตอาจใช้ความรู้สึกของตนเองในการตัดสิน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการเก็บข้อมูล เป็นวิธีที่ใช้ได้กับบุคคลทุก ประเภท ซึ่งการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ แบบมีแผน และแบบไม่มีแผน

3. การรายงานตนเอง เป็นวิธีที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแทนการสังเกต และการสัมภาษณ์ได้ ซึ่งการรายงานตนเองมีหลายประเภท ดังนี้

3.1 แบบตรวจสอบรายการที่ประกอบด้วยคุณศัพท์ ซึ่งในรายการจะมีคำคุณศัพท์ เช่น ช่างพูด ชีงอน เรียนเก่ง โมโหง่าย เป็นต้น

3.2 การประเมินค่าเชิงบรรยาย เป็นวิธีที่เสนอข้อความให้ผู้ตอบแสดงถึงทัศนคติ บุคลิกภาพ และค่านิยม ตามระดับตั้งแต่ชอบมากที่สุด ถึงไม่ชอบที่สุด

3.3 การเรียงลำดับ เป็นวิธีเปรียบเทียบความสำคัญของบุคคล หรือพฤติกรรมต่างๆ ตามความสำคัญจากน้อยไปหามาก หรือจากมากไปหาน้อย

3.4 วิธีการของคิว-ซอร์ท เป็นวิธีการเรียงลำดับความชอบของแต่ละบุคคล จากมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด หรือจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุด

สรุปได้ว่าเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดค่านิยมนั้นมีหลายประเภท ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการรายงานตนเอง ซึ่งการรายงานตนเองแบ่งได้ดังนี้ แบบตรวจสอบรายการที่ประกอบด้วยคุณศัพท์ การประเมินค่าเชิงบรรยาย การเรียงลำดับ และวิธีการของคิว-ซอร์ท ซึ่งวิธีการแต่ละวิธีมีข้อดี และข้อจำกัดต่างกัน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการรายงานตนเอง แบบการเรียงลำดับตามวิธีของลิเคิร์ท5 ระดับ เพื่อใช้ในการวัดค่านิยมเชิงบวก และค่านิยมเชิงลบ ซึ่งเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี

3. ค่านิยมทางเพศ

สิริวรรณ ธัญญาผล (2548) ได้พูดถึงค่านิยมทางเพศไว้ 5 ด้านได้แก่ การรักษานวลสงวนตัว การพูดคุยเรื่องเพศ การแสดงออกทางเพศ การมีคู่อริ และการมีเพศสัมพันธ์ หรือการอยู่ก่อนแต่ง

1. การรักษานวลสงวนตัว เป็นค่านิยมที่ถ่ายทอดกันมาจากคนรุ่นเก่า ซึ่งในสมัยก่อนนั้นสังคมไทยให้คุณค่าของเรื่องพรหมจรรย์ของผู้หญิงมาก ดังนั้นผู้ใหญ่จึงควรอบรมให้เด็กเห็นคุณค่าของการรักษานวลสงวนตัว เพื่อป้องกันมิให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย หรือการติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์

2. การพูดคุยเรื่องเพศ สังคมส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่จะมาพูดคุยเรื่องเพศ หรือแสดงความคิดเห็นเรื่องเพศกัน ซึ่งสังคมจะถือเป็นเรื่องน่าอาย

3. การแสดงออกทางเพศ ในสังคมไทยสมัยก่อนนั้นจะไม่ค่อยแสดงออก หรือกริยาท่าทางของความต้องการทางเพศมากนัก แต่ในปัจจุบันนั้นค่านิยมเปลี่ยนไปมากจึงทำให้มีการแสดงออกทางเพศมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว การพูดจา เป็นต้น

4. การมีคู่รัก วัยรุ่นในปัจจุบันนั้นต้องการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น และการมีคู่รักก็จะ เป็นอีกทางหนึ่งต่อการยอมรับจากเพศตรงข้าม ซึ่งจะถือว่าตนเองมีเสน่ห์ มีคุณค่า เป็นการมีชีวิตที่ สมบูรณ์

5. การมีเพศสัมพันธ์ หรือการอยู่ก่อนแต่ง เป็นการกระทำที่มีจุดประสงค์ต่างๆ กัน ออกไป คือ เพื่อความสุข เพื่อหาประสบการณ์ เพื่อความรัก หรือเพื่อความสัมพันธ์ที่ต่อเป็นการ แต่งงานในอนาคต

พิมพวัลย์ บุญมงคล อ่างใน (สิริวรรณ ธัญญาผล, 2548) กล่าวว่าค่านิยมทางเพศ คือ ความ เชื่อ และความคิดเห็นต่อการแสดงออกทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง การต่อรองทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การแสดงออกทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ

จรรยา แก้วใจบุญ และทิตติยา กาวิละ (2553) กล่าวว่าค่านิยมทางเพศ คือ ความเชื่อ และ ความคิดที่ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการเลียนแบบตามกระแสสังคม ด้านการบริโภคสื่อ ด้าน การใช้สารเสพติด ด้านเพศสัมพันธ์ ด้านพฤติกรรมวัยรุ่น ด้านการเก็บแถม ด้านนิยมความรุนแรง และ ด้านการเปลี่ยนคู่นอน

มาลี สบายยิ่ง อ่างใน (จรรยา แก้วใจบุญ และทิตติยา กาวิละ, 2553) กล่าวว่าค่านิยมทางเพศ คือ ความคิดเห็น หรือความเชื่อต่อพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ใน ลักษณะต่างๆ ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์กับหญิง หรือชายทั่วไป การมี เพศสัมพันธ์กับหญิง หรือชายขายบริการ และพฤติกรรมการรักร่วมเพศ

แสงอำพา บำรุงธรรม อ่างใน (อรณี ชุนหบดี และลำเจียก กำธร, 2549) กล่าวว่าค่านิยมคือ เรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อ หรือความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการแสดงออกถึงความรัก เช่น พฤติกรรมการ มีคู่รัก การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างหญิงชาย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

โพเจด และลอเวอร์ อ่างใน (จรรยา แก้วใจบุญ และทิตติยา กาวิละ, 2553) กล่าวว่าค่านิยม ทางเพศ คือ เรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศ และการแสดงออกทางเพศ

ค่านิยมทางเพศในวัยรุ่นนั้นมีแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากซึ่งในการศึกษาของ (ศักดา สามูล, 2545) พบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคน เพื่อเป็นการแข่งขัน หรือเพื่อแสดงความสามารถทางเพศ และการถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักถึงขั้นกอดจูบ เป็นสิ่งที่ทำได้เปิดเผยในที่สาธารณะมากที่สุด

จะเห็นได้ว่ามีผู้กล่าวถึงค่านิยมคล้ายคลึงกัน เช่น การแสดงออกทางเพศ พฤติกรรม ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความหมายค่านิยมทางเพศ ว่า เป็นความคิด ความเชื่อ ในเรื่องเพศ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางเพศ ด้านการมี เพศสัมพันธ์ ด้านการมีคู่รัก ด้านการแสดงออกทางเพศ และด้านการตีแผ่เครื่องตีแผ่ผสมแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติด ซึ่งค่านิยมทางเพศเหล่านี้อาจมีทั้งทางบวก และทางลบ

4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของวัยรุ่นคือ การพัฒนาลักษณะเฉพาะทางเพศขั้นที่สอง และพัฒนาการด้านอารมณ์ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศมากขึ้น ประกอบกับปัจจุบัน ชายหญิงคบกันได้อย่างเปิดเผย จึงนำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร จึงมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4.1 ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” ไว้หลายทัศนะ ซึ่งแต่ละการศึกษา ก็พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกัน คือ การกระทำที่มีผล หรือโอกาสที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ โดยสรุปได้ดังนี้ (ลัดดา สายพานิชย์, 2553)

4.1.1 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง การที่ผู้ชาย และผู้หญิงมีความสัมพันธ์กันทางร่างกายจนถึงขั้นมีการร่วมเพศกัน ในขณะที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้นส่งผลให้วัยรุ่นตั้งครรถ์เป็นจำนวนมาก

4.1.2 การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน หมายถึง การที่ผู้ชาย และผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กันโดยไม่มีการป้องกันการตั้งครรถ์ หรือการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน จะส่งผลให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงสูงต่อการติดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรถ์ไม่พึงประสงค์

4.1.3 การเที่ยวสถานเริงรมย์ หมายถึง การเที่ยวสถานบันเทิง หรือสถานที่เที่ยวกลางคืน เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ อาบอบนวด เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่า สถานบันเทิง หรือสถานที่เที่ยวกลางคืนส่วนใหญ่นั้นจะเต็มไปด้วยวัยรุ่น และมีพฤติกรรมในเรื่องการยอมนอนกับชาย หรือหญิงที่พึงเจอกันในสถานเหล่านั้นๆ ได้โดยไม่ใช้เรื่องที่น่าอับอาย

4.1.4 การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือเสพยาเสพติดก่อนการมีเพศสัมพันธ์ เป็นพฤติกรรมที่ทำให้ขาดสติ หรือควบคุมสติไม่ได้ ซึ่งมักจะก่อให้เกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจได้ นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่ดื่มสุราเป็นประจำ และบ่อยครั้งมากเท่าไรก็จะมีแนวโน้มจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น

4.1.5 การดูสื่อลามก และสื่อที่ยั่วอารมณ์ทางเพศ หมายถึง การอ่าน หรือการดูสื่อทางภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต วิดีโอคลิป หนังสือที่มีการแสดงภาพ และเนื้อหาเกี่ยวกับการร่วมเพศ หรือภาพโป๊เปลือย โดยเฉพาะการรับสื่อทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการศึกษาพบว่า เยาวชนกว่าร้อยละ 80 ที่เล่นอินเทอร์เน็ตโดยมีการสนทนาออนไลน์กับคนแปลกหน้านั้น จะนำไปสู่การนัดพบเจอกัน โดยร้อยละ 70 จะมีเพศสัมพันธ์กันทั้งที่เต็มใจ และไม่เต็มใจ

4.1.6 การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรี หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกทางเพศโดยไม่เขินอาย เช่น การจับมือ การโอบกอด การถูกเนื้อต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศ การอยู่ตามลำพังกับคู่รัก หรือเพื่อนต่างเพศในที่ลับตาคน การแสดงความรักกับคู่รักของตน หรือเพื่อนต่างเพศ หรือการเปลี่ยนคู่นอน ซึ่งกำลังเป็นค่านิยมที่ผิด และเป็นปัญหาของวัยรุ่น

ประพิมพ์พร อ้นพาพรหม (2543) ศึกษาค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้คำจำกัดความพฤติกรรมเสี่ยง ไว้ว่า การกระทำ หรือพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ หรือการติดเชื้ทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งประกอบไปด้วยพฤติกรรมทั้ง 6 ด้านคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้ยาเสพติด การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การจับมือถือแขน และการกอดจูบกับเพศตรงข้าม หรือคู่รักของตนซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 มีค่านิยมทางเพศเชิงลบ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 79.5 การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 78.8 การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม หรือคู่รักของตน ร้อยละ 66.8 การเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 52.7 การกอดจูบกับเพศตรงข้าม หรือคู่รักของตน ร้อยละ 40.8 และการใช้ยาเสพติด ร้อยละ 8.2

พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ (2549) ได้พูดถึงอิทธิพลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ 4 ประเด็น ได้แก่

1. อิทธิพลของครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นอันดับแรกที่ได้อบรม และปลูกฝังพฤติกรรมต่างๆ ครอบครัวจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆ และรวมไปถึงพฤติกรรมทางเพศอีกด้วย
2. อิทธิพลของเพื่อน ในเรื่องความเชื่อ ความคิด ตลอดจนในเรื่องการให้คำปรึกษาแนะนำต่างๆ ซึ่งรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศอีกด้วย
3. อิทธิพลทางสังคม ได้แก่ วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ค่านิยมความเชื่อที่ผิดๆ ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเอง และผู้อื่นในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยสื่อมีการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น ข่าวการถูกข่มขืนโดยในข่าวมีการบรรยายละเอียดในการกระทำ
4. อิทธิพลทางวัฒนธรรม ความเชื่อในเรื่องบทบาททางเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม ค่านิยมทางเพศ หรือแม้กระทั่งในการพูดคุยเรื่องเพศอย่างเปิดเผย

สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2541) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยสรุปได้ว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นนั้นมีหลายลักษณะ คือ ลักษณะการไปหาเพื่อนต่างเพศ เช่น การเที่ยวสถานเริงรมย์ การมีคู่รัก การเปลี่ยนคูรัก และการล่องเินทางเพศกับคู่รัก อีกลักษณะคือการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้เกิดจากความอยากรู้ อยากลอง ขาดความยั้งคิด จนนำไปสู่การมีวามสุขทางเพศได้ ซึ่งพฤติกรรมนี้พบในวัยรุ่นที่พักหอพัก อยู่ห่างไกล

ผู้ปกครอง และส่วนพฤติกรรมที่เกี่ยวสถานเริงรมย์เป็นเรื่องที่สำคัญ เนื่องจากจะเป็นการเสียเงินเสียทองแล้วนั้น อาจทำให้เกิดการติดยาเสพติด และติดสุราได้ และอาจติดโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ว่า การกระทำ หรือการปฏิบัติของวัยรุ่นที่เพิ่มโอกาสที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือเสพยาเสพติด การดูสื่อลามก และสื่อที่ขี้ขลาดลามทางเพศ และการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้ เช่น การตั้งครภไม่พึงประสงค์ การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

4.2 พฤติกรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศ

อภิวรรต มลาสานต์ (2549) ได้พูดถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงทางเพศ ได้แก่ การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดกับพฤติกรรมทางเพศ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การเที่ยวสถานเริงรมย์กับพฤติกรรมทางเพศ การมีคูรักับพฤติกรรมทางเพศ ดังรายละเอียดดังนี้

1.การดื่มสุรา และการใช้สารเสพติดกับพฤติกรรมทางเพศส่งผลให้ผู้ใช้ขาดสติในการกระทำสิ่งต่างๆ รวมทั้งพฤติกรรมในการป้องกันตนเองขณะมีเพศสัมพันธ์ เช่น การใช้ถุงยางขณะมีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่มีอิทธิพลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม คือ สื่อที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ซึ่งสื่อเหล่านี้มีเนื้อหาไม่เหมาะสม และเมื่อนิสิตนักศึกษาได้อ่าน ดู หรือฟัง จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในเรื่องเพศได้ และจะถูกถ่ายทอดมาเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง

3.การเที่ยวสถานเริงรมย์กับพฤติกรรมทางเพศเป็นปัจจัยที่ทำให้ ผู้ชาย และผู้หญิงสามารถใกล้ชิดสนิทสนม ถูกเนื้อต้องตัว และทำความรู้จักกับเพศตรงข้ามได้โดยง่าย และพฤติกรรม การเที่ยวสถานเริงรมย์ เป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้เกิดการดื่มสุรา และการใช้สารเสพติด ซึ่งเป็นการเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

4.การมีคูรักับพฤติกรรมทางเพศเป็นพฤติกรรมที่ชายหญิงที่เป็นคูรักันใส่ใจความรู้สึกของกันและกัน ไม่อาจขัดใจคนรัได้ จึงส่งผลให้คูรัจำเป็นต้องแสดงออกถึงพฤติกรรมที่โอนอ่อนตามกัน เช่น การจับมือถือแขน การกอดจูบ และการมีเพศสัมพันธ์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ศักดา สามูล (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนักศึกษาชาย และหญิง มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ค่านิยมทางเพศ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมในทิศทางบวก ร้อยละ 86.8 และมีค่านิยมในทิศทางลบได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเพื่อเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ การถูกเนื้อต้องตัวถึงขั้นกอดจูบ และการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อคุมกำเนิดอย่างเดียว พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่านักศึกษาร้อยละ 97.2 เคยดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ร้อยละ 88.4 และใช้สื่อกระตุ้นทางเพศร้อยละ 76.8 และเมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างเพศชาย และเพศหญิง พบว่าเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าเพศชาย

ภารดี ประเสริฐวงษ์ และคณะ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ของวัยรุ่นต่อการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดา มารดา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ทัศนคติ และการรับรู้ของวัยรุ่นต่อการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดา มารดา ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และเรื่องเพศในวัยรุ่น ในระดับปานกลาง ร้อยละ 61.5 และมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.9 และวัยรุ่นมีการรับรู้จากบิดามารดาส่วนใหญ่ คือ การแต่งกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับเพศ และกาลเทศะ ร้อยละ 97.2 และที่ไม่ได้รับการสอนจากบิดามารดา คือ ความต้องการทางเพศ และการปฏิบัติตัวเพื่อเบี่ยงเบนความต้องการเพศ ร้อยละ 70.2

วารุณี วงศ์วิเชียร (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา จำนวน 474 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ร้อยละ 82.9

พนอวดี จันทนา (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในชุมชนเกาะสมุย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในชุมชนเกาะสมุยผลการวิจัยพบว่า เพศที่ต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยและประสบการณ์การใช้บริการสถานเริงรมย์ เมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับพบว่าไม่แตกต่างกัน

สุพัตรา บุญญานุภาพพงศ์ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษา จำนวน

400 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมคบเพื่อนต่างเพศในฐานะคู่รัก ได้แก่ การยอมรับค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 20.8 ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการแสดงความรัก ได้แก่ การยอมรับค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ระดับการศึกษา วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง อาชีพของมารดา ร้อยละ 23 ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ การยอมรับค่านิยมในกลุ่มเพื่อน อาชีพของบิดา ร้อยละ 36.1 ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการให้คุณค่าของพรหมจรรย์ ได้แก่ การยอมรับค่านิยมในกลุ่มเพื่อน วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ร้อยละ 27.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการทำแท้ง ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง อาชีพของบิดา มารดา แหล่งความรู้เรื่องทางเพศ การยอมรับค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 14.2 และปัจจัยที่มีผลต่อการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ได้แก่ ความรู้ทางเพศ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง อาชีพของบิดา เพศ ร้อยละ 25.4

อภิวรรณ มลาสานต์ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพัก และพักอาศัยอยู่กับครอบครัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพัก และพักอาศัยอยู่กับครอบครัว จำนวน 618 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพัก และพักอาศัยอยู่กับครอบครัว มีพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ไม่พบว่านักศึกษาที่อยู่หอพัก มีพฤติกรรมทางเพศในด้านใดๆ ที่แตกต่างจากนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัว และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่านักศึกษาที่อยู่หอพัก และนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัว มีพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับ หญิง/ชาย ชายบริการ เพื่อน หรือบุคคลที่พบกันครั้งแรกในสถานเริงรมย์ และคูรัก ไม่แตกต่างกัน

นิภา มนูญิจู อ่างใน (สุมณฑา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุเรศษุ์, 2550) ได้แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ไว้ ซึ่งอาจเป็นความสัมพันธ์โดยตรง หรือทางอ้อม ดังนี้ ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา

สุมณฑา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุเรศษุ์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนนักศึกษามัธยมตอนต้นในโรงเรียนบ้านหนองไยบัว อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อ ทัศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ จำนวน 59 คน ผลการวิจัยพบว่า มีระดับความรู้ในการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ในระดับน้อย ร้อยละ 42.5 มีทัศนคติปานกลาง ร้อยละ 55.9 และมีระดับของการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ระดับต่ำ ร้อยละ 88.1 และความรู้ไม่มี ความสัมพันธ์กับทัศนคติ

สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 293 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับต่ำ และนักเรียนที่มี เพศ ระดับการศึกษา ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน

ใจทิพย์ พวงทอง อ่างใน (อรทัย เกตุขาว, 2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดจะมีทัศนคติในเรื่องเพศในลักษณะนั้น กล่าวคือถ้าได้รับการอบรมความรู้ทางเพศที่ถูกต้องจะส่งผลให้มีทัศนคติทางเพศที่เหมาะสม

ยุพา พูนขำ และคณะ (2553) ได้ทำการศึกษาแนวทางการส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาสุขภาพเยาวชน โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสริมต่อวิถีชีวิตสุขภาพ และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของเยาวชน รวมทั้งสาเหตุเงื่อนไข ปัจจัย และบริบทที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนมีพฤติกรรมเสริม ได้แก่ การออกกำลังกาย เล่นดนตรี ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือการ์ตูน เรียนพิเศษ เล่นคอมพิวเตอร์ และเล่นอินเทอร์เน็ต ในส่วนของพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเบียร์ สูรา การสูบบุหรี่ และการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีสาเหตุจากระดับบุคคล ได้แก่ ความอยากรู้อยากลอง ทำตามเพื่อน เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ ระดับครอบครัว ได้แก่ ครอบครัวไม่อบอุ่น เยาวชนไม่ได้พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสังคม คือ วัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มของเยาวชน เช่น การเลียนแบบเพื่อนๆ ในกลุ่ม เพื่อนต้องช่วยเพื่อน เป็นต้น

ลัดดา สายพานิชย์ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขต ภาคตะวันออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา และรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขต ภาคตะวันออก โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขต ภาคตะวันออก จำนวน 380 คน และครูที่ปรึกษา จำนวน 79 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับเป็นกลาง โดยการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่มีการป้องกันอยู่ในระดับเสี่ยงมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และ 3.86 ส่วนการเที่ยวสถานเริงรมย์ และการแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยเสรีอยู่ในระดับเป็นกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และ 3.41 ด้านพฤติกรรมการกระทำ และการแสดงออกภาพรวมอยู่ในระดับเสี่ยงมาก โดยพฤติกรรมการ

ดื่มแอลกอฮอล์ หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามก และสื่อลามกทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และ 3.39 และรูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขต ภาคตะวันออก ควรมีการร่วมมือจาก 4 หลักของสังคมได้แก่ 1. การดำเนินการด้านด้านภาครัฐ 2. การดำเนินงานด้านท้องถิ่น 3. การดำเนินการด้านการศึกษา และ 4. การดำเนินการด้านครอบครัว

มธุรส จิรสิริสุนทร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพทางเพศภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 52.20 และมีทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.70

ณฐาภ ระวะใจ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 406 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มี เพศ จำนวนคู่รัก ความรู้ มีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน และ นักศึกษาที่มีระดับการศึกษา มีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Macdonald (1991) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่พอกอยู่กับเพื่อน มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มากกว่านักศึกษาที่พอกอยู่กับผู้ปกครอง

Wiley.D.C. et all (1997) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยเท็กซัส จำนวน 1,408 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 55.4 ไม่ใช่ดูยางในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 54 เคยติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.4 และนักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 85.2 เคยติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5

Jackson. D.L (2001) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของการรับรู้ความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียน และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงของวัยรุ่นหญิง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจว่าความสัมพันธ์

ที่ดีกับโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงของวัยรุ่นหญิง จำนวน 1,815 คน ผลการวิจัยพบว่าการมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงของวัยรุ่นหญิงสามารถดูได้จากประวัติการตั้งครรภ์ และการไม่คุมกำเนิด และพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียน และการใช้ยาคุมกำเนิด

Lou J. H. and Chen S.H (2009) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศทัศนคติทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของวัยรุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาเหตุ และผลของวัยรุ่นชายได้หวั่นเรื่องผลกระทบต่อการใช้ชีวิตสัมพันธ์ โดยใช้โครงสร้างนำเสนอถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์, ทัศนคติ, และการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง พบว่าวัยรุ่นที่มีความรู้ทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติในทิศทางลบ ไม่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย และวัยรุ่นที่มีความรู้ทางเพศสัมพันธ์มากขึ้นจะมีทัศนคติด้านบวกน้อยลง และไม่แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ทางเพศในระดับปานกลาง มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับเสี่ยงมาก โดยพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ หรือยาเสพติดที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมการบริโภคสื่อลามก และสื่อลามกทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงมาก และกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ทางเพศ และมีค่านิยมในเชิงลบไม่มี ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมทางเพศในด้านการมีเพศสัมพันธ์

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบ การสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย และหญิง ที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ตามกลุ่มดังนี้

1.1.1 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ เภสัชศาสตร์ สหเวชศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษา และสุขศึกษา เป็นต้น

1.1.2 กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

1.1.3 กลุ่มมนุษยศาสตร์ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เป็นต้น

1.1.4 กลุ่มสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะสังคมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ นิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย และหญิง ที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ประจำปี การศึกษา 2554 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 460,241 คน ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ที่มีคณะวิชาตามกลุ่มดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2555)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย และหญิง ระดับอุดมศึกษา ตามกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ประจำปีการศึกษา 2554 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คน โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (ประคอง กรรณสูตร, 2542) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

	สูตร		$n = N/1+N(e)^2$	
เมื่อ	n	=	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	
	N	=	นิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย และหญิงระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 -4 ประจำปีการศึกษา 2554 ในเขตกรุงเทพมหานคร	
	e	=	ความคลาดเคลื่อนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05	
แทนค่าในสูตร	n	=	$460,241/1+460,241 (.05)^2$	
		=	399.65	

จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จากสูตร ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็น 480 คน

1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ การใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.3.1 แบ่งสถาบันอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ออกเป็น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 21 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 26 แห่ง

1.3.2 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบเจาะจงเลือกสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สามารถจัดกลุ่มได้ดังนี้

- ก. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ข. กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ
- ค. กลุ่มมนุษยศาสตร์
- ง. กลุ่มสังคมศาสตร์

สถาบันอุดมศึกษาที่มี 4 กลุ่มดังกล่าวในเขตกรุงเทพมหานครมีจำนวนทั้งสิ้น 10 สถาบัน

1.3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด 10 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 7 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 แห่ง จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ กลุ่มละ 12 คน โดยเป็นนิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพศชาย 6 คน และ นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพศหญิง 6 คน ตามมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยละ 48 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 480 คน

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554

สถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		วิทยาศาสตร์กายภาพ		มนุษยศาสตร์		สังคมศาสตร์		รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ										
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	6	6	6	6	6	6	6	6	48
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	6	6	6	6	6	6	6	6	48
3	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	6	6	6	6	6	6	6	6	48
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	6	6	6	6	6	6	6	6	48
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	6	6	6	6	6	6	6	6	48
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	6	6	6	6	6	6	6	6	48
7	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	6	6	6	6	6	6	6	6	48
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน										
1	มหาวิทยาลัยสยาม	6	6	6	6	6	6	6	6	48
2	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	6	6	6	6	6	6	6	6	48
3	วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	6	6	6	6	6	6	6	6	48
รวม		60	60	60	60	60	60	60	60	480
นักศึกษาทั้งหมด		480								

1.3.4 ทำการเก็บข้อมูล นิสิต นักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน โดยใช้การสุ่มแบบบังเอิญ ในกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ในวันที่ นิสิตนักศึกษามาเรียน

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาหนังสือแบบเรียน ตำรา เอกสาร วารสาร งานวิจัย และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบความรู้ และแบบสอบถามค่านิยม และ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่ง แบบสอบถามผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ประเภทของคณะ แล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ และประเภทของมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ทางเพศ ลักษณะของคำตอบเป็นแบบถูกผิด โดยมี เกณฑ์การให้คะแนน คือ ข้อที่ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดจะได้ 0 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนความรู้ทางเพศ แบ่งเป็น 3 ระดับ โดย พิจารณาตามเกณฑ์ของบลูม Bloom, et al., 1956 อ้างใน (มธุรส จิรสิริสุนทร, 2554) ดังนี้

คะแนนมากกว่าร้อยละ 80	หมายถึง	มีความรู้ทางเพศในระดับดีมาก
คะแนนระหว่างร้อยละ 60 - 79	หมายถึง	มีความรู้ทางเพศในระดับปานกลาง
คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 59	หมายถึง	มีความรู้ทางเพศในระดับควรปรับปรุง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามค่านิยมทางเพศเป็นข้อความแสดงค่านิยมทางเพศ โดย คำถามมีลักษณะที่แสดงค่านิยมทางบวก และแสดงค่านิยมทางลบ โดยใช้รูปแบบการวัดตามการให้ คะแนนของลิเคอร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

	ค่านิยมทางบวก	ค่านิยมทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

การแปลผลคะแนนค่านิยมทางเพศ แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference) แบ่งคะแนนแปลผลค่านิยมได้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีค่านิยมทางเพศในทางลบ
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	หมายถึง	มีค่านิยมทางเพศเป็นกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	หมายถึง	มีค่านิยมทางเพศในทางบวก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นข้อความแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยคำถามมีลักษณะที่แสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้รูปแบบการวัดตามการให้คะแนนของลิเคอร์ต สเกล (Likert Scale) กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย และปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	ปฏิบัติมากกว่า 6 ครั้งต่อเดือน	1	คะแนน
ปฏิบัติมาก	หมายถึง	ปฏิบัติ 5 – 6 ครั้งต่อเดือน	2	คะแนน
ปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ปฏิบัติ 3 – 4 ครั้งต่อเดือน	3	คะแนน
ปฏิบัติน้อย	หมายถึง	ปฏิบัติ 1 – 2 ครั้งต่อเดือน	4	คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย	5	คะแนน

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference) แบ่งคะแนนแปลผลพฤติกรรมเสี่ยงได้ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับเสี่ยงน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.67	หมายถึง	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับเสี่ยงปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.68 – 5.00	หมายถึง	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ระดับเสี่ยงมาก

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC, Index of Item Objective Congruence) เพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขความถูกต้อง ความชัดเจน และความเหมาะสมในเนื้อหาว่าสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการผู้วิจัยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.60 ขึ้นไป (ประคอง กรรณสูตร, 2542) ยอมรับได้ที่ค่าดัชนีความสอดคล้องของ

แบบทดสอบความรู้ทางเพศได้เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามค่านิยมทางเพศ 0.84 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 0.76 และดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

4. นำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try – Out) กับนิสิต นักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ ใช้วิธีการของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70 และแบบสอบถามค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ครอนบาคอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยผู้วิจัยกำหนดค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70 โดยแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 และแบบสอบถามค่านิยมทางเพศด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 และแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม และดำเนินการเก็บด้วยตนเอง ซึ่งขั้นตอนมีดังนี้

3.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถาม และส่งไปยังมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน รวม 10 แห่ง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการชี้แจงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และรวบรวมแบบสอบถามหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัย 10 แห่ง ดังนี้

- 3.2.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 3.2.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 3.2.3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 3.2.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 3.2.5 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- 3.2.6 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- 3.2.7 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 3.2.8 มหาวิทยาลัยสยาม

3.2.9 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

3.2.10 วิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดไปประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยวิธีการวิเคราะห์ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ชั้นปี ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในแต่ละเดือน และลักษณะที่พักอาศัย นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 ความรู้ทางเพศวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ

4.3 ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 เปรียบเทียบ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างเพศ และประเภทของคณะของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครโดยวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) ในกรณีพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's)

4.5 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางเพศกับค่านิยมทางเพศ ความรู้ทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ด้วย สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlations Coefficient)

การแปลผลคะแนนค่าความสัมพันธ์แบ่งเป็น 3 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การแปลผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference) แบ่งคะแนนแปลผลค่าความสัมพันธ์ได้ดังนี้ (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2544)

คะแนนเฉลี่ย	0.10 – 0.29	หมายถึง	มีค่าความสัมพันธ์ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	0.30 – 0.49	หมายถึง	มีค่าความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.50 – 1.00	หมายถึง	มีค่าความสัมพันธ์ในอยู่ระดับมาก

4.6 กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางเพศ กับ ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างเพศ และประเภทของคณะของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษา ทั้งเพศชาย และหญิงระดับอุดมศึกษา ตามกลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ วิทยาศาสตร์กายภาพ มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ประจำปีการศึกษา 2554 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 480 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 480 ฉบับ แยกเป็น นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงจำนวน 240 คนเท่ากันผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในลักษณะตาราง ประกอบความเรียง โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 2 ความรู้ทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 ค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง นิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ ประเภทของมหาวิทยาลัย ตามกลุ่มคณะ และแหล่งที่ได้รับความรู้ทางเพศ (n=480)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	240	50.00
หญิง	240	50.00
ประเภทของมหาวิทยาลัย		
มหาวิทยาลัย ภาครัฐ	336	70.00
มหาวิทยาลัย ภาคเอกชน	144	30.00
กลุ่มคณะ		
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	120	25.00
กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ	120	25.00
กลุ่มมนุษยศาสตร์	120	25.00
กลุ่มสังคมศาสตร์	120	25.00
แหล่งที่ได้รับความรู้ทางเพศ		
บุคคลในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ญาติ พี่ น้อง	15	3.13
อาจารย์	13	2.71
เพื่อน	102	21.25
หนังสือ / นิตยสาร / วารสาร	51	10.62
โทรทัศน์	77	16.04
อินเทอร์เน็ต	222	46.25

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นเพศชาย และเพศหญิง เท่ากัน ร้อยละ 50.00 นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ภาครัฐ ร้อยละ 70.00 และเป็นมหาวิทยาลัย ภาคเอกชน ร้อยละ 30.00 เป็นกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์กายภาพ กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และเป็นกลุ่มคณะสังคมศาสตร์ ร้อยละ 25.00 แหล่งที่ได้รับความรู้ทางเพศส่วนใหญ่ ได้รับความรู้จาก อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 46.25 รองลงมาได้แก่ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 21.25 และโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ 16.04

ตอนที่ 2 ความรู้ทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 ค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบคำถามความรู้ทางเพศจำแนกเป็นรายชื่อ (n=480)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ (ร้อยละ)	
	ถูก	ผิด
1. ข้อใดเป็นข้อสังเกตของการตั้งครรภ์	73.54	26.46
2. ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นเปียกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง	51.67	48.33
3. การมีประจำเดือนในเพศหญิงเกิดได้อย่างไร	56.88	43.12
4. อาการผิดปกติในข้อใดเมื่อเป็นแล้วควรรีบปรึกษาแพทย์	82.71	17.29
5. ข้อใดเป็นอิทธิพลที่มีต่อพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น	66.46	33.54
6. ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด	90.21	9.79
7. ข้อใดเป็นความผิดปกติทางเพศของวัยรุ่น	75.63	24.37
8. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในข้อใดสามารถติดต่อไปยังทารกในครรภ์ได้	73.54	26.46
9. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยโรคหนองใน	63.54	36.46
10. การตรวจหาเชื้อเอดส์ในร่างกายควรตรวจเมื่อใดจึงจะพบหลังการได้รับเชื้อ	64.38	35.62
11. ข้อใดเป็นแหล่งที่พบเชื้อเอดส์ในร่างกายเป็นจำนวนมาก	79.79	20.21
12. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์	65.42	34.58
13. โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด	35.83	64.17
14. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	86.25	13.75
15. ข้อใดควรปฏิบัติเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	60.42	39.58
16. ข้อใดเป็นผลที่พบจากการรับประทานยาคุมฉุกเฉินเป็นประจำ	64.17	35.83
17. การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ	45.00	55.00
18. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด	61.67	38.33
19. ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย	89.58	10.42
20. การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด	91.88	8.12
รวม	68.92	31.08

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครตอบคำถามความรู้ทางเพศ ในภาพรวมถูก คิดเป็นร้อยละ 68.92 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 91.88 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 90.21 และข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 89.58 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบ ผิดมากที่สุด 3 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบปีสามารติดต่อกันได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 64.17 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึง จะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 55.00 และข้อที่ 2 ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่น เปียกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง ร้อยละ 48.33

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับความรู้ทาง เพศ (n=480)

ระดับความรู้ ทางเพศ	ระดับ คะแนน	นิสิต นักศึกษา เพศชาย		นิสิต นักศึกษา เพศหญิง		นิสิต นักศึกษา ทั้งหมด (480 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		ระดับดีมาก	16 - 20	53	22.08	68	28.33
ระดับปานกลาง	15 - 12	147	61.25	122	50.83	269	56.04
ระดับควรปรับปรุง	11	40	16.67	50	20.84	87	18.13
รวม		240	100.00	240	100.00	480	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ทางเพศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.04 รองลงมามีความรู้ทางเพศ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 25.83 และมีความรู้ทางเพศ อยู่ในระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 18.13 และเมื่อ จำแนกตามเพศพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชายส่วนใหญ่ มีความรู้ทางเพศ อยู่ใน ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.25 เช่นเดียวกับนิสิต นักศึกษาเพศหญิงส่วนใหญ่ มีความรู้ทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.83

ตารางที่ 5 ค่าร้อยละจำนวนผู้ตอบความรู้ทางเพศของนิสิตนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงใน
กรุงเทพมหานครจำแนกเป็นรายข้อ(n=480)

ข้อความ	เพศชาย		เพศหญิง	
	(ร้อยละ)		(ร้อยละ)	
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด
1. ข้อใดเป็นข้อสังเกตของการตั้งครรภ์	72.10	27.90	76.70	23.30
2. ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นเปียกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง	52.10	47.90	59.60	40.40
3. การมีประจำเดือนในเพศหญิงเกิดได้อย่างไร	53.80	46.20	60.00	40.00
4. อาการผิดปกติในข้อใดเมื่อเป็นแล้วควรรีบปรึกษาแพทย์	80.40	19.60	85.40	14.60
5. ข้อใดเป็นอิทธิพลที่มีต่อพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น	67.10	32.90	63.30	36.70
6. ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด	92.50	7.50	89.60	10.40
7. ข้อใดเป็นความผิดปกติทางเพศของวัยรุ่น	69.60	30.40	73.80	26.30
8. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในข้อใดสามารถติดต่อไปยังทารกในครรภ์ได้	77.50	22.50	77.10	22.90
9. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยโรคหนองใน	63.30	36.70	55.40	44.60
10. การตรวจหาเชื้อเอดส์ในร่างกายควรตรวจเมื่อใดจึงจะพบหลังการได้รับเชื้อ	66.70	33.30	61.30	38.80
11. ข้อใดเป็นแหล่งที่พบเชื้อเอดส์ในร่างกายเป็นจำนวนมาก	81.30	18.70	78.80	21.20
12. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์	64.60	35.40	58.30	41.70
13. โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด	32.10	67.90	40.00	60.00
14. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	87.10	12.90	80.40	19.60
15. ข้อใดควรปฏิบัติเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	57.10	42.90	68.80	31.30
16. ข้อใดเป็นผลที่พบจากการรับประทานยาคุมฉุกเฉินเป็นประจำ	67.10	32.90	58.80	41.20
17. การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ	45.80	54.20	47.10	52.90
18. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด	62.10	37.90	61.30	38.70

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อความ	เพศชาย (ร้อยละ)		เพศหญิง (ร้อยละ)	
	ถูก	ผิด	ถูก	ผิด
19. ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย	91.30	8.70	86.70	13.30
20. การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด	90.40	9.60	91.30	8.70
รวม	68.70	31.30	68.68	31.32

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชาย ตอบคำถามความรู้ทางเพศในภาพรวมถูก คิดเป็นร้อยละ 68.70 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 92.50 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 91.30 และข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 90.40 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 67.90 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 54.20 และข้อที่ 2 ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นเปื่อยกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง ร้อยละ 47.90

นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิง ตอบคำถามความรู้ทางเพศในภาพรวมถูก คิดเป็นร้อยละ 68.68 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 91.30 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 89.60 และข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 86.70 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 52.90 และข้อที่ 9 ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยโรคหนองใน ร้อยละ 44.60

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทีของคะแนนความรู้ทางเพศ
จำแนกตามเพศ (n=480)

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	df	p-value
ชาย	240	13.73	2.34	-0.42	471.86	0.67
หญิง	240	13.82	2.63			

$p \leq 0.05$

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีความรู้ทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้ทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ
(n=480)

ประเภทของคณะ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	120	13.92	2.36	ระดับปานกลาง
กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ	120	13.65	2.51	ระดับปานกลาง
กลุ่มมนุษยศาสตร์	120	13.50	2.64	ระดับปานกลาง
กลุ่มสังคมศาสตร์	120	14.05	2.41	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในทุกกลุ่มคณะมีความรู้ทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับได้ดังนี้ กลุ่มสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 14.05$, SD = 2.41) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 13.92$, SD = 2.36) กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ($\bar{X} = 13.65$, SD = 2.51) และกลุ่มมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 13.50$, SD = 2.64) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความรู้ทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ (n=480)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	22.70	3	7.56	1.22	0.30
ภายในกลุ่ม	2951.32	476	6.20		
รวม	2974.02	479			

$p \leq 0.05$

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีความรู้ทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่านิยมทางเพศของนิสิตนักศึกษาใน
กรุงเทพมหานครจำแนกเป็นรายชื่อ (n=480)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ผู้หญิงที่นุ่งกระโปรงสั้น สวมเสื้อสายเดี่ยวแสดงถึง ความเป็นคนทันสมัย (ลบ)	3.29	1.12	เป็นกลาง
2. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในสังคมเพื่อนเป็น การสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน(ลบ)	2.99	1.13	เป็นกลาง
3. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ช่วยคลาย ความเครียดจากปัญหาต่างๆ ได้ (ลบ)	3.21	1.03	เป็นกลาง
4. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้มี เพศสัมพันธ์ (บวก)	3.49	1.00	เป็นกลาง
5. การทำแท้งเป็นทางออกสำหรับการตั้งครรภ์ที่ไม่ พร้อม (ลบ)	3.98	1.14	บวก
6. การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์เป็น สิ่งจำเป็น (บวก)	4.10	1.01	บวก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
7. การสวมถุงยางขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความสุขทางเพศลดน้อยลง (ลบ)	3.36	1.16	เป็นกลาง
8. การจับมือ ถือแขนกันของวัยรุ่นเป็นการแสดงออกถึงความสนิทสนม (ลบ)	3.29	1.14	เป็นกลาง
9. การกอดจูบกันของคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ (ลบ)	3.58	1.13	เป็นกลาง
10. การรักใคร่รักใคร่คนไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับคนๆ นั้น (บวก)	3.63	1.22	เป็นกลาง
11. ผู้ชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษต้องไม่ทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิง (บวก)	3.74	1.07	บวก
12. การรักนวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ (บวก)	4.14	1.10	บวก
13. การมีแฟน หรือการมีคู่รักหลายคนเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ (ลบ)	4.11	1.16	บวก
14. การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานช่วยให้ปรับตัวเข้ากันได้ดี (ลบ)	3.10	1.02	เป็นกลาง
15. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเพียงคนเดียวไม่สามารถทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (ลบ)	3.48	1.00	เป็นกลาง
16. คนที่เป็นคู่รักกันสามารถมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานได้ (ลบ)	3.00	1.14	เป็นกลาง
17. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหายถ้าไม่มีการตั้งครรภ์ (ลบ)	3.45	1.21	เป็นกลาง
18. การเที่ยวตามลำพังของเพื่อนชาย และหญิงเป็นเรื่องปกติ (บวก)	3.22	1.10	เป็นกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
19. การไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย (ลบ)	3.54	1.11	เป็นกลาง
20. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย(บวก)	3.98	1.01	บวก
รวม	3.53	1.04	เป็นกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับเป็นกลาง ($\bar{X}$ = 3.53, SD = 1.04) และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่ามีค่านิยมทางเพศ อยู่ในทางบวก 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 12 การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ($\bar{X}$ = 4.14, SD = 1.10) รองลงมาคือ ข้อที่ 13 การมีแฟน หรือการมีคู่รักหลายคนเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X}$ = 4.11, SD = 1.16) และข้อที่ 6 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งจำเป็น ($\bar{X}$ = 4.10, SD = 1.01)

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับของค่านิยมทางเพศ (n=480)

ระดับค่านิยมทางเพศ	ระดับคะแนน	นิสิต นักศึกษา เพศชาย		นิสิต นักศึกษา เพศหญิง		นิสิต นักศึกษา ทั้งหมด (480 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางบวก	3.68 – 5.00	105	43.76	108	45.00	213	44.39
ค่านิยมเป็นกลาง	2.34 – 3.67	134	55.83	131	54.59	265	55.20
ค่านิยมทางลบ	1.00 – 2.33	1	0.41	1	0.41	2	0.41
รวม		240	100.00	240	100.00	480	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีค่านิยมทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมาคือค่านิยมทางเพศ อยู่ในทางบวก คิดเป็น

ร้อยละ 44.39 และมีค่านิยมทางเพศ อยู่ในทางลบ คิดเป็นร้อยละ 0.41 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชายส่วนใหญ่ มีค่านิยมทางเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.83 ส่วนนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิงส่วนใหญ่ มีค่านิยมทางเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.59

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของนิสิตนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงใน

กรุงเทพมหานครจำแนกเป็นรายข้อ (n=480)

ข้อความ	เพศชาย (ค่าเฉลี่ย)		เพศหญิง (ค่าเฉลี่ย)		t	p- value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ผู้หญิงที่นุ่งกระโปรงสั้น สวมเสื้อสายเดี่ยว แสดงถึงความเป็นคนทันสมัย (ลบ)	3.23	1.12	3.34	1.13	-1.05	0.29
2. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในสังคม เพื่อนเป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน (ลบ)	2.90	1.08	3.08	1.17	-1.73	0.08
3. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ช่วยคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ได้ (ลบ)	3.22	0.97	3.21	1.08	0.13	0.89
4. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้มีเพศสัมพันธ์ (บวก)	3.43	0.98	3.54	1.01	-1.18	0.23
5. การทำแท้งเป็นทางเลือกสำหรับการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม(ลบ)	4.01	1.13	3.95	1.14	0.51	0.60
6. การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์เป็น สิ่งจำเป็น (บวก)	4.11	0.94	4.08	1.08	0.31	0.75
7. การสวมถุงยางขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความสุขทางเพศลดน้อยลง (ลบ)	3.42	1.16	3.31	1.16	0.97	0.32
8. การจับมือ ถือแขนกันของวัยรุ่นเป็นการแสดงออกถึงความสนิทสนม (ลบ)	3.25	1.08	3.33	1.20	-0.67	0.49

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	เพศชาย (ค่าเฉลี่ย)		เพศหญิง (ค่าเฉลี่ย)		t	p- value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
9. การกอดจูบกันของคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ (ลบ)	3.65	1.11	3.50	1.16	1.44	0.14
10. การรักใคร่รักใคร่คนไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับคนๆ นั้น (บวก)	3.59	1.23	3.67	1.21	-0.71	0.47
11. ผู้ชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษต้องไม่ทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิง (บวก)	3.73	1.12	3.75	1.02	-0.16	0.86
12. การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ (บวก)	4.19	1.05	4.09	1.15	0.99	0.32
13. การมีแฟน หรือการมีคู่รักหลายคนเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ (ลบ)	4.17	1.11	4.04	1.21	1.21	0.22
14. การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานช่วยให้ปรับตัวเข้ากันได้ดี (ลบ)	3.08	1.01	3.13	1.04	-0.44	0.65
15. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเพียงคนเดียวไม่สามารถทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ (ลบ)	3.43	1.00	3.52	1.01	-0.99	0.31
16. คนที่เป็นคู่รักกันสามารถมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานได้ (ลบ)	3.08	1.08	2.92	1.20	1.55	0.12
17. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย ถ้าไม่มีการตั้งครรภ์(ลบ)	3.43	1.18	3.48	1.24	-0.48	0.62
18. การเที่ยวตามลำพังของเพื่อนชาย และหญิงเป็นเรื่องปกติ (บวก)	3.17	1.13	3.27	1.06	-0.99	0.32
19. การไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย (ลบ)	3.58	1.09	3.50	1.12	0.80	0.41
20. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นเป็นการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย(บวก)	3.91	1.03	4.05	0.99	-1.43	0.15
รวม	3.52	0.45	3.53	0.47	-0.18	0.85

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่านิยมทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ (n=480)

ประเภทของคณะ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	120	3.53	0.48	เป็นกลาง
กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ	120	3.48	0.45	เป็นกลาง
กลุ่มมนุษยศาสตร์	120	3.53	0.45	เป็นกลาง
กลุ่มสังคมศาสตร์	120	3.57	0.45	เป็นกลาง

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในทุกกลุ่มคณะมีค่านิยมทางเพศอยู่ในระดับเป็นกลาง เรียงตามลำดับได้ดังนี้ กลุ่มสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.57$, SD = 0.45) กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 3.53$, SD = 0.48) กลุ่มมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 3.53$, SD = 0.45) และกลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ($\bar{X} = 3.48$, SD = 0.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ (n=480)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.49	3	0.16	0.78	0.50
ภายในกลุ่ม	100.87	476	0.21		
รวม	101.36	479			

$p \leq 0.05$

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีค่านิยมทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานครจำแนกเป็นรายข้อ (n=480)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ท่านเที่ยวสถานบันเทิง เช่น บาร์ คาราโอเกะ	3.68	1.10	เสี่ยงมาก
2. เมื่อท่านรู้สึกไม่สบายใจ ท่านจะไปเที่ยวสถาน บันเทิง	3.68	1.07	เสี่ยงมาก
3. ท่านไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศมากกว่า ไปเที่ยวกับ เพื่อนเพศเดียวกัน	3.55	1.06	เสี่ยงปานกลาง
4. ท่านเที่ยวสถานบันเทิงเพียงลำพัง	3.95	1.13	เสี่ยงมาก
5. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีโอกาส	3.49	1.12	เสี่ยงปานกลาง
6. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยวกับ เพื่อนต่างเพศ	3.47	1.22	เสี่ยงปานกลาง
7. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยว สถานบันเทิง	3.50	1.19	เสี่ยงปานกลาง
8. ท่านอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาปลุกอารมณ์ทางเพศ	3.87	1.17	เสี่ยงมาก
9. ท่านดูภาพยนตร์ที่มีการแสดงความรักระหว่าง ชายหญิง	3.38	1.08	เสี่ยงปานกลาง
10. ท่านเข้าเว็บไซต์ที่มีภาพโป๊เปลือย หรือมีเนื้อหาที่ ปลุกอารมณ์ทางเพศ	3.72	1.18	เสี่ยงมาก
11. ท่าน ดูภาพยนตร์มีเนื้อหาที่ปลุกอารมณ์ทางเพศ กับเพื่อน	3.71	1.23	เสี่ยงมาก
12. ท่านกับเพื่อนต่างเพศจะหาโอกาสอยู่ด้วยกันสอง ต่อสอง	3.86	1.18	เสี่ยงมาก
13. ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังใน ห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกับเพื่อนต่างเพศ	3.94	1.08	เสี่ยงมาก
14. ท่านจะเล่นหยอกล้อ แบบถูกเนื้อต้องตัวกันในที่ ลับตาคนกับเพื่อนต่างเพศ	3.64	1.19	เสี่ยงปานกลาง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
15. ท่านเดินจูงมือในที่สาธารณะ กับเพื่อนต่างเพศ	3.79	1.22	เสี่ยงมาก
16. ท่านโอบไหล่ หรือโอบเอวเพื่อนต่างเพศในที่ สาธารณะ	3.46	1.30	เสี่ยงปานกลาง
17. ท่านนอนหนุนตักกัน และกัน กับเพื่อนต่างเพศ	3.91	1.14	เสี่ยงมาก
18. ท่านนั่งใกล้ชิดกันเวลาไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ เช่น โรงหนัง ห้างสรรพสินค้า กับเพื่อนต่างเพศ	3.49	1.19	เสี่ยงปานกลาง
19. ท่านจะกลับบ้านตอนกลางคืนเพียงลำพัง	3.37	1.39	เสี่ยงปานกลาง
20. ท่านออกจากบ้านในเวลากลางคืนเพียงลำพัง	3.68	1.24	เสี่ยงมาก
รวม	3.65	1.17	เสี่ยงปานกลาง

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในภาพรวมอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.65, SD = 1.17) และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับเสี่ยงมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 4 ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์เพียงลำพัง ($\bar{X}$ = 3.95, SD = 1.12) รองลงมาคือ ข้อที่ 13 ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกับเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X}$ = 3.94, SD = 1.08) และข้อที่ 17 ท่านนอนหนุนตักกันและกันกับเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X}$ = 3.91, SD = 1.14)

ตารางที่ 15 จำนวน และร้อยละของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับของ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (n=480)

ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	ระดับ คะแนน	นิสิต นักศึกษา เพศชาย		นิสิต นักศึกษา เพศหญิง		นิสิต นักศึกษา ทั้งหมด (480 คน)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
		พฤติกรรมเสี่ยงมาก	3.68 – 5.00	130	54.16	134	55.83
พฤติกรรมเสี่ยง ปานกลาง	2.34 – 3.67	95	39.58	85	35.41	180	37.50
พฤติกรรมเสี่ยงน้อย	1.00 – 2.33	15	6.26	21	8.76	36	7.50
รวม		240	100.00	240	100.00	480	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในภาพรวมอยู่ในระดับเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.50 และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับเสี่ยงน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.50 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 54.16 ส่วนนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิงส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับเสี่ยงมาก คิดเป็นร้อยละ 55.83

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงในกรุงเทพมหานครจำแนกเป็นรายข้อ (n=480)

ข้อความ	เพศชาย (ค่าเฉลี่ย)		เพศหญิง (ค่าเฉลี่ย)		t	p-value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ คาราโอเกะ	3.68	1.04	3.68	1.15	-0.04	0.96
2. เมื่อท่านรู้สึกไม่สบายใจ ท่านจะไปเที่ยวสถานเริงรมย์	3.67	1.02	3.69	1.12	-0.21	0.83
3. ท่านไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศมากกว่า ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน	3.51	0.99	3.59	1.12	-0.85	0.39
4. ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์เพียงลำพัง	3.97	1.10	3.93	1.16	0.40	0.68
5. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีโอกา	3.48	1.16	3.51	1.09	-0.28	0.77
6. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ	3.41	1.18	3.53	1.25	-1.08	0.27
7. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์	3.49	1.18	3.50	1.19	-0.11	0.90
8. ท่านอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาปลุกอารมณ์ทางเพศ	3.88	1.15	3.86	1.20	0.23	0.81
9. ท่านดูภาพยนตร์ที่มีการแสดงความรักระหว่างชายหญิง	3.40	1.08	3.36	1.09	0.37	0.70
10. ท่านเข้าเว็บไซต์ที่มีภาพโป๊เปลือย หรือมีเนื้อหาที่ปลุกอารมณ์ทางเพศ	3.79	1.11	3.65	1.24	1.31	0.19
11. ท่าน ดูภาพยนตร์มีเนื้อหาที่ปลุกอารมณ์ทางเพศ กับเพื่อน	3.75	1.21	3.66	1.25	0.77	0.43

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ข้อความ	เพศชาย (ค่าเฉลี่ย)		เพศหญิง (ค่าเฉลี่ย)		t	p- value
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
12. ท่านกับเพื่อนต่างเพศจะหาโอกาสอยู่ด้วยกันสองต่อสอง	3.87	1.14	3.84	1.23	0.26	0.78
13. ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกับเพื่อนต่างเพศ	3.95	1.07	3.93	1.09	0.21	0.83
14. ท่านจะเล่นหยอกล้อ แบบถูกเนื้อต้องตัวกันในที่ลับตาคนกับเพื่อนต่างเพศ	3.73	1.15	3.55	1.23	1.64	0.10
15. ท่านเดินจูงมือในที่สาธารณะ กับเพื่อนต่างเพศ	3.75	1.30	3.83	1.13	-0.67	0.50
16. ท่านโอบไหล่ หรือโอบเอวเพื่อนต่างเพศในที่สาธารณะ	3.50	1.28	3.42	1.32	0.69	0.48
17. ท่านนอนหนุนตักกัน และกัน กับเพื่อนต่างเพศ	3.94	1.12	3.88	1.16	0.59	0.55
18. ท่านนั่งใกล้ชิดกันเวลาไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ เช่น โรงหนัง ห้างสรรพสินค้า กับเพื่อนต่างเพศ	3.48	1.21	3.50	1.18	-0.19	0.84
19. ท่านจะกลับบ้านตอนกลางคืนเพียงลำพัง	3.31	1.38	3.43	1.40	-0.98	0.32
20. ท่านออกจากบ้านในเวลากลางคืนเพียงลำพัง	3.65	1.17	3.70	1.31	-0.44	0.66
รวม	3.66	0.72	3.65	0.73	0.12	0.90

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่านิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.66, SD = 0.72) และเพศหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.65, SD = 0.73)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ
(n=480)

ประเภทของคณะ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	120	3.61	0.73	เสี่ยงปานกลาง
กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ	120	3.68	0.68	เสี่ยงมาก
กลุ่มมนุษยศาสตร์	120	3.65	0.77	เสี่ยงปานกลาง
กลุ่มสังคมศาสตร์	120	3.68	0.73	เสี่ยงมาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงมาก คือนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.68$, SD = 0.68) และกลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ ($\bar{X} = 3.68$, SD = 0.73) และนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง คือนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 3.65$, SD = 0.77) และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 3.61$, SD = 0.73) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามกลุ่มคณะ (n=480)

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	0.39	3	0.13	0.24	0.86
ภายในกลุ่ม	255.25	476	0.53		
รวม	255.64	479			

$p \leq 0.05$

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ
นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทาง
เพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร (n=480)

ปัจจัยด้านเพศสัมพันธ์	ความรู้ทางเพศ		ค่านิยมทางเพศ		พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	
	ค่า r	p-value	ค่า r	p-value	ค่า r	p-value
ความรู้ทางเพศ			0.11	0.01*	0.04	0.28
ค่านิยมทางเพศ					0.44	0.00*
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ						

*p ≤ 0.05

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าความรู้ทางเพศกับค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับความสัมพันธ์น้อย (r=0.11) อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขต
กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง (r=0.44) อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ความรู้ทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาใน
เขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางเพศ กับ ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างเพศ และประเภทของคณะของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครโดยการนำเสนอผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มี ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 480 คน เป็นนิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานครเพศชาย และเพศหญิงจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นนิสิต นักศึกษาใน มหาวิทยาลัยภาครัฐ คิดเป็นร้อยละ 70 และ มหาวิทยาลัยภาคเอกชน คิดเป็นร้อยละ 30 โดยเป็น นิสิต นักศึกษา กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์กายภาพ กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 25 และพบว่าแหล่งที่ได้รับความรู้ทางเพศ มากที่สุด ได้แก่ จากอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 46.25 จากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 21.25 จาก โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 16.40 จากหนังสือ / นิตยสาร / วารสาร คิดเป็นร้อยละ 10.63 จากบุคคล ในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ญาติ พี่ น้อง คิดเป็นร้อยละ 3.12 และจากอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 2.71 ตามลำดับ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่าความรู้ทางเพศกับค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับความสัมพันธ์น้อย ($r=0.11$) อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับความสัมพันธ์ปานกลาง ($r=0.44$) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ความรู้ทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานครไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความรู้ทางเพศและการเปรียบเทียบระหว่างเพศ และกลุ่มคณะ

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ทางเพศ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 13.78$) คิดเป็นร้อยละ 56.04

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 91.88 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 90.21 และข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 89.58 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบผิดมากที่สุด 2 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 64.17 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 55.00

และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชายส่วนใหญ่ มีความรู้ทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 13.73$) คิดเป็นร้อยละ 61.25 ส่วนนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิงส่วนใหญ่ มีความรู้ทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 13.82$) คิดเป็นร้อยละ 50.83 โดยนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชาย ตอบคำถามความรู้ทางเพศในภาพรวมถูก คิดเป็นร้อยละ 68.70 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 92.50 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 91.30 และข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 90.40 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 67.90 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 54.20 และข้อที่ 2 ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นเป็ยกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง ร้อยละ 47.90

นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิง ตอบคำถามความรู้ทางเพศในภาพรวมถูก คิดเป็นร้อยละ 68.68 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด ร้อยละ 91.30 รองลงมาคือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ร้อยละ 89.60 และข้อที่ 19 ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ร้อยละ 86.70 และข้อคำถามความรู้ทางเพศที่ตอบผิดมากที่สุด 3 อันดับ คือ ข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด ร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 52.90 และข้อที่ 9 ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยโรคหนองใน ร้อยละ 44.60

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้ทางเพศ จำแนกตามเพศ และตามกลุ่มคณะ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. ค่านิยมทางเพศ และการเปรียบเทียบระหว่างเพศ และกลุ่มคณะ

ผลการวิจัยว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับ เป็นกลาง ($\bar{X}$ = 3.53, SD = 1.04) และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่านิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มี ค่านิยมทางเพศ อยู่ในทางบวก 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 12 การรักษาวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็น เรื่องที่มีความสำคัญ ($\bar{X}$ = 4.14, SD = 1.10) รองลงมาคือ ข้อที่ 13 การมีแฟน หรือการมีคู่อีกหลาย คนเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X}$ = 4.11, SD = 1.16) และข้อที่ 6 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลา มี เพศสัมพันธ์เป็น สิ่งจำเป็น ($\bar{X}$ = 4.10, SD = 1.01)

เมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศชายส่วนใหญ่ มี ค่านิยมทางเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง ($\bar{X}$ = 3.52, SD = .450) คิดเป็นร้อยละ 55.83 ส่วนนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เพศหญิงส่วนใหญ่ มีค่านิยมทางเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง ($\bar{X}$ = 3.53, SD = .470) คิดเป็นร้อยละ 54.59

เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่านิยมทางเพศของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานครตามตัวแปรเพศจำแนกเป็นรายข้อ ในภาพรวมพบว่านิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร มีค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่านิยมทางเพศจำแนกตาม ประเภทของคณะ พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่ศึกษาในทุกกลุ่มคณะมีค่านิยมทางเพศ อยู่ในระดับเป็นกลาง เรียงตามลำดับได้ดังนี้ กลุ่มสังคมศาสตร์ ($\bar{X}$ = 3.57, SD = .458) กลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X}$ = 3.53, SD = .481) กลุ่มมนุษยศาสตร์ ($\bar{X}$ = 3.53, SD = .450) และกลุ่ม วิทยาศาสตร์กายภาพ ($\bar{X}$ = 3.48, SD = .450) ตามลำดับ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศจำแนกตามประเภทของคณะ พบว่า นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีค่านิยมทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

5. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการเปรียบเทียบระหว่างเพศ และกลุ่มคณะ

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในภาพรวมอยู่ ในระดับเสี่ยงปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.65, SD = 1.17) และเมื่อจำแนกรายข้อ พบว่ามีพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ อยู่ในระดับเสี่ยงมาก 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 4 ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์เพียงลำพัง ($\bar{X}$ = 3.95, SD = 1.12) รองลงมาคือ ข้อที่ 13 ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพักของฝ่ายใดฝ่าย หนึ่งกับเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X}$ = 3.94, SD = 1.08) และข้อที่ 17 ท่านนอนหนุนตักกัน และก้นกับเพื่อนต่าง เพศ ($\bar{X}$ = 3.91, SD = 1.14)

เมื่อเปรียบเทียบค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานครตามตัวแปรเพศ จำแนกเป็นรายชื่อ ในภาพรวมพบว่านิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตาม ประเภทของคณะ พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับ เสี่ยงมาก คือนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.68$, $SD = .684$) และกลุ่ม วิทยาศาสตร์กายภาพ ($\bar{X} = 3.68$, $SD = .736$) และนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง คือนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มมนุษยศาสตร์ ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .771$) และกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ ($\bar{X} = 3.61$, $SD = .734$) ตามลำดับ และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตาม ประเภทของคณะ พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เรียนต่างกลุ่มคณะมีพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

ผลงานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยพบว่าความรู้ทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกล่าวคือนิสิตนักศึกษาที่มีความรู้ทางเพศดีจะมีค่านิยมทางเพศที่ ถูกต้อง อาจเป็นเพราะนิสิตนักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความรู้ทางเพศดีจึงส่งผลให้นิสิต นักศึกษามีการแสดงออกทางเพศถูกต้อง และถูกกาลเทศะ สำหรับนิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรม สั่งสอนเกี่ยวกับความรู้ทางเพศจะส่งผลให้มีค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับนิภา มนูญปิจุ อ่างในสุนทนา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุเรชษฐ์ (2550) พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา และสอดคล้องกับการศึกษาของ ใจทิพย์ พวงทองอ่างในอรทัย เกตุ ขาว (2551) ที่พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะใดจะมีทัศนคติในเรื่องเพศใน ลักษณะนั้น กล่าวคือถ้าได้รับการอบรมความรู้ทางเพศที่ถูกต้องจะส่งผลให้มีทัศนคติทางเพศที่ เหมาะสม

ค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กล่าวคือถ้านิสิตนักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมจะไม่พบพฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ เห็นได้จากผลการวิจัยที่พบว่าค่านิยมทางเพศในทิศทางลบ ข้อที่ 2 การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในสังคมเพื่อนเป็นการสร้างสัมพันธ์ทางเพศระหว่างเพื่อน ข้อที่ 3 การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ช่วยคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ได้ และข้อที่ 9 การกอดจูบก้นของคูรักในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติ เป็นค่านิยมทางเพศในทิศทางลบ ซึ่งเป็นค่านิยมทางเพศที่อาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่จะทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิภา มนูญปัจจุอ้างในสุนทนา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุเรศรชฎ (2550) กล่าวไว้ว่าทัศนคติทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ กล่าวคือถ้านิสิตนักศึกษาได้รับการอบรมค่านิยมทางเพศที่ถูก จะส่งผลให้มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และถ้านิสิตนักศึกษาได้รับค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้องอาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ได้ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ความรู้ทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า นิสิต นักศึกษาได้รับความรู้ในการปฏิบัติตัวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่นิสิต นักศึกษาอาจมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตัวตามความรู้ที่ได้รับมาอาจเป็นเพราะว่า นิสิตนักศึกษามองว่าพฤติกรรมต่างๆ ที่ตนเองปฏิบัติอยู่เป็นสิ่งที่ปกติ ซึ่งเห็นได้จากผลการศึกษาในข้อคำถามความรู้ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด และข้อที่ 14 ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยนิสิต นักศึกษาตอบถูกมากที่สุด แต่ในทางตรงกันข้าม ข้อความพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศข้อที่ 12 ทานกับเพื่อนต่างเพศจะหาโอกาสอยู่ด้วยกันสองต่อสอง โดยนิสิตมีพฤติกรรมในข้อนี้ระดับเสี่ยงมาก ($\bar{X} = 3.86$) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ อาจเป็นเพราะว่านิสิตนักศึกษามีความรู้ในการปฏิบัติตัวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่นิสิตนักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวนั้นเป็นเรื่องปกติ จึงทำให้การมีความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับสุนทนา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุเรศรชฎ (2550) พบว่าระดับความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์

2. ความรู้ทางเพศ

จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครตอบถูกมากที่สุด คือ ข้อที่ 20 การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นเพศหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด และรองลงมาคือ ข้อที่ 6 ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็ก และเยาวชนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะเริ่มต้นเรียนรู้เรื่องเพศ อย่างถูกต้อง จากการอบรม สั่งสอนของครู อาจารย์ที่เหมาะสมกับวัย เช่น การให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสหัสขันธ์, 2551) และข้อคำถามที่ นิสิต นักศึกษาตอบผิดมากที่สุด คือข้อที่ 13 โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุดโดยนิสิต นักศึกษาตอบถูกเพียง ร้อยละ 35.83 อาจเป็นเพราะ

นิสิตนักศึกษาไม่มีความรู้ในเรื่องการติดต่อของโรคไวรัสตับอักเสบบีซึ่งคล้อยกับทฤษฎี ประโยชน์พัฒนา บุตร (2556) กล่าวไว้ว่าผู้ที่ตรวจพบเชื้อไวรัสตับอักเสบบีส่วนใหญ่ไม่ทราบว่า โรคไวรัสตับอักเสบบี สามารถติดต่อได้อย่างไรและรองลงมาคือเรื่องการคุมกำเนิด โดยเห็นได้จากการตอบคำถาม ข้อที่ 17 การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนิสิต นักศึกษาตอบถูกเพียง ร้อยละ 45 อาจเป็นเพราะในปัจจุบันนี้มีการ คุมกำเนิดนั้นมีให้เลือกหลายวิธีโดยการที่จะเลือกวิธีการคุมกำเนิดชนิดใดให้เหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับ ปัจจัยต่างๆเช่นอายุระดับการศึกษา เป็นต้นและปัญหาที่พบคือ การรับประทานยาไม่ถูกต้อง ทานยา ไม่สม่ำเสมอลืมหานยาซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกาญจนา วงษ์สวัสดิ์ (2540) พบว่านักศึกษาราช ภัฏสกลนครมีความรู้ในเรื่องการคุมกำเนิดอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ทางเพศ ตามตัวแปรเพศ พบว่า นิสิต นักศึกษาเพศชาย และ นิสิต นักศึกษาเพศหญิง มีความรู้ทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่ สอดคล้องกับผลการศึกษาของมธุรส จิรสิริสุนทร (2554) ที่ได้ศึกษา ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับ สุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมี คะแนนความรู้เกี่ยวกับสุขภาพทางเพศแตกต่างกัน โดยพบว่าเพศหญิงมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับ สุขภาพทางเพศดีกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีจึงทำให้ นิสิต นักศึกษา ไม่ว่าจะเป็เพศชาย หรือหญิง มีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องเพศได้เหมือนๆ กัน และจากช่องทางเดียวกัน เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งจากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปที่พบว่า นิสิตนักศึกษา ได้รับความรู้ทางเพศจากทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ร้อยละ 46.25 ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของมธุรส จิรสิริสุนทร (2554) ที่พบว่านักศึกษาได้รับความรู้เรื่องเพศจากสื่อทาง อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 31.10 อาจเป็นเพราะว่าอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่นำเสนอทั้งภาพ และเสียงทำให้ ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และทำให้ไม่ว่าจะเป็นนิสิตนักศึกษาเพศชาย หรือเพศหญิงจะได้รับความรู้ ได้เหมือนกัน และสามารถค้นหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ทางเพศกับประเภทของคณะ พบว่า นิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทของคณะ มีความรู้ทางเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละคณะนั้นได้มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศจะเห็นได้ จากหลักสูตรการเรียนการสอนของคณะต่างๆ ได้แก่ กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพกลุ่มวิทยาศาสตร์ กายภาพกลุ่มมนุษยศาสตร์และกลุ่มสังคมศาสตร์มีการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น หลักสูตรของภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา (คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2554) คณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ (มหาวิทยาลัย นเรศวร, 2555) มีรายวิชาเพศศึกษาวิชาชีวิตและสุขภาพ อยู่ในหมวด วิชาบังคับ และวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเป็นวิชาที่นักศึกษาต้องเรียนโดยวิชาเพศศึกษา วิชาชีวิตและสุขภาพนั้นมีเนื้อหาที่ทำให้เกิดความรู้

ความเข้าใจในเรื่องเพศ และชีวิตตลอดจนพฤติกรรม การดูแลสุขภาพในด้านต่างๆ ทำให้ นิสิต นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในคณะใดจะมีความรู้ใกล้เคียงกัน

3. ค่านิยมทางเพศ

ค่านิยมทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครภาพรวมในระดับเป็นกลาง โดยพบว่ามีค่านิยมทางเพศในทิศทางลบที่อยู่ในระดับเป็นกลางได้แก่ ข้อที่ 2 การดื่มเครื่องดื่มที่ผสม แอลกอฮอล์ในสังคมเพื่อนเป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ข้อที่ 3 การดื่มเครื่องดื่มที่ผสม แอลกอฮอล์ช่วยคลายความเครียดจากปัญหาต่างๆ ได้ และข้อที่ 9 การกอดจูบก้นของคูรักในที่ สาธารณะเป็นเรื่องปกติอาจเป็นเพราะปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านโดยเฉพาะ ด้านการสื่อสารที่ทำให้สังคมไทยรับวัฒนธรรมต่างชาติ รวมถึงค่านิยมต่างๆ และเมื่อพิจารณาค่านิยม ทางเพศในทิศทางบวกนั้น พบว่า ข้อที่ 12 การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มีความ สำคัญ เป็นค่านิยมทางเพศในทางบวกเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับสิริวรรณ ธีธัญญาผล (2548) ได้พูดถึงค่านิยมทางเพศไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การรักษานวลสงวนตัว การพูดคุยเรื่องเพศ การแสดงออกทาง เพศ การมีคูรัก และการมีเพศสัมพันธ์ หรือการอยู่ก่อนแต่ง ซึ่งการการรักษานวลสงวนตัวเป็นค่านิยมที่ ถ่ายทอดกันมาจากคนรุ่นเก่าซึ่งสังคมไทยให้คุณค่าของเรื่องพรหมจรรย์ของผู้หญิงมาก แต่อย่างไรก็ ตามนิสิตนักศึกษาควรได้รับการปลูกฝังให้มีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ซึ่งเห็นได้จากผลการศึกษาค่านิยม ข้อที่ 11 ผู้ชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษต้องไม่ทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิงเป็นค่านิยมใน ทางบวก แต่นิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงคือ นิสิตนักศึกษาจะหาโอกาสอยู่ด้วยกันสองต่อสอง ซึ่ง สอดคล้องกับการศึกษาของศักดา สามูล (2545) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเพื่อเป็นการแข่งขัน หรือเป็นการแสดงถึงความสามารถทางเพศ และการถูก เนื้อต้องตัวกับคูรักถึงขั้นกอดจูบสามารถทำได้อย่างเปิดเผยอาจเป็นเพราะสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ นิสิตนักศึกษามีการเลียนแบบการแต่งกาย และพฤติกรรม การแสดงออกต่างๆ ของวัฒนธรรม ต่างชาติได้

เมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ ตามตัวแปรเพศ, ประเภทของคณะ พบว่า นิสิต นักศึกษาเพศชาย และนิสิต นักศึกษาเพศหญิง ที่เรียนต่างกลุ่มคณะ มีค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตนักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอน จากบิดามารดา ครู อาจารย์ จึงทำให้นิสิต นักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดี ซึ่งยังคงเป็นบรรทัดฐานของ สังคมไทย เห็นได้จากค่านิยมที่ นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงเห็นด้วยมากที่สุดคือ ข้อที่ 12 การรักษานวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญแสดงให้เห็นถึงการรักษาวินัยธรรมของ วัยรุ่นหญิงในการรักษานวลสงวนตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานวิจัย และพัฒนาระบบ สุขภาพชุมชน (2555) ที่พบว่าชุมชนยังคงมีค่านิยมที่ส่งเสริมให้เพศหญิงรักษานวลสงวนตัวและ

สอดคล้องกับการศึกษาของอนงค์ ประสานวันกิจ อ่างในมธุรส จิรสิริสุนทร (2554) พบว่าเพศหญิง ควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้ก่อนการแต่งงาน และผู้หญิงไม่ควรมีประสบการณ์ทางเพศ

4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

จากผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครในภาพรวมมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในภาพรวมอยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง โดยพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ นิสิตนักศึกษา ปฏิบัติอยู่ในระดับเสี่ยงมากคือ การเที่ยวสถานเริงรมย์เพียงลำพัง ทั้งนี้อาจเกิดจากที่นิสิต นักศึกษาพักอาศัยอยู่หอพักเพียงลำพัง ซึ่งลักษณะหอพักนั้นมีความเป็นอิสระจากการควบคุมกำกับจากผู้ปกครอง และนิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับเพื่อน จึงง่ายต่อการชักชวนของกลุ่มเพื่อนในเรื่องการเที่ยวสถานเริงรมย์ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของอภิวรรต มลาสานต์ (2549) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพักมีพฤติกรรม การเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 40.4 รองลงมาคือ การไปอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพัก ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกับเพื่อนต่างเพศ และการนอนหนุนตักกันและกัน กับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศักดา สามูล (2545) พบว่านักศึกษาเคยกอดจูบกับคู่รัก หรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 76.0 เนื่องจากปัจจุบันนิสิต นักศึกษาพักอาศัยอยู่หอพักเพียงลำพังจึงง่ายต่อการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การชักชวนเพื่อนเข้ามาในห้อง หรือการพาคู่รัก เพื่อนต่างเพศเข้ามาในห้อง และเมื่อได้อยู่ด้วยกันตามลำพังจึงง่ายต่อการการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยการกอดจูบ ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตามตัวแปรเพศ ประเภทของคณะ พบว่า นิสิต นักศึกษาเพศชาย และนิสิต นักศึกษาเพศหญิง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผลงานวิจัยพบว่านิสิต นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่อยู่ในระดับเสี่ยงมาก คือข้อที่ 13 ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กับเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้อาจเกิดจากที่นิสิต นักศึกษาทั้งเพศชาย และเพศหญิงเห็นว่าพฤติกรรมปฏิบัติดังกล่าวนี้เป็นพฤติกรรมปฏิบัติที่ปกติ หรือเป็นเรื่องปกติที่เพื่อนกันสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้ และสำหรับการเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับประเภทของคณะ พบว่า นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประเภทของคณะ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเลือกคบเพื่อนของนิสิตนักศึกษา ซึ่งวัยของนิสิต นักศึกษานั้นเพื่อนค่อนข้างมีอิทธิพลมากเพราะนิสิต นักศึกษาต้องการการยอมรับจากเพื่อน ซึ่งถ้าคบเพื่อนดีชวนทำกิจกรรมที่เหมาะสมก็จะเป็นผลดีต่อนิสิต นักศึกษา แต่ถ้าคบเพื่อนไม่ดีชวนทำ ในกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศักดา สามูล (2545) พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา

หรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ มีสาเหตุมาจากการชักชวนจากเพื่อน ซึ่งพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์นั้นเป็นพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. กระทรวงศึกษาธิการควรให้ความสำคัญกับหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน โดยเน้นการปลูกฝังค่านิยมทางเพศในทางที่ถูกต้องมากกว่าการให้ความรู้
2. มหาวิทยาลัย ควรเน้นการจัดกิจกรรมเสริมในหลักสูตรต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง หรือการจัดตั้งชมรมสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมในด้านต่างๆ หรือโครงการต่าง ที่เน้นในการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้ถูกต้อง
3. กระทรวงสาธารณสุขควรมีการจัดกิจกรรม หรือโครงการส่งเสริมให้ความรู้แก่ นิสิตนักศึกษา ในเรื่องความรู้ทางเพศโดยเฉพาะเรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และวิธีการคุมกำเนิดด้วยวิธีต่างๆ และมีการจัดตั้งศูนย์รับให้คำปรึกษาเรื่องเพศแก่วัยรุ่น โดยมีแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นผู้ให้คำปรึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาในจังหวัดอื่นๆ นอกเหนือจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษา
3. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาเพื่อที่จะได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้รูปแบบของการสัมภาษณ์รายบุคคล

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชีวิต และครอบครัว ศึกษา(เพศศึกษา). กรุงเทพมหานคร: กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- กาญจนา วงษ์สวัสดิ์. (2540). ความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักศึกษา สถาบันราชภัฏสกลนคร: สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยีสารสนเทศ.
- คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2554). หลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา (5 ปี หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554). Retrieved 24 มกราคม, 2557, from <http://pe.swu.ac.th/>
- จรรยา แก้วใจบุญ และทิติยา กาวิละ. (2553). ค่านิยมทางเพศ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศ ของวัยรุ่นเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา.
- ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2544). การแปลความหมายสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์. Retrieved 2 พฤษภาคม, 2557, from <http://www.watpon.com/Elearning/stat23.htm>
- ณัฐภาพ ระวังใจ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐฐนุชิต ญาณพิพัฒน์พงศ์. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเพศ และปัจจัยด้าน เพศสัมพันธ์กับความเครียด ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุษฎีเดือน เขียวเหลือง. (2552). ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี เครือข่ายภาคเหนือตอนล่าง: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์ และ สมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทยฯ สาขาภาคเหนือ.
- เต็มสิริ บุญยสิงห์. (2521). การสร้างค่านิยมในสังคมไทย. วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
- ทนุพงษ์ ปริญญาพัฒน์บุตร. (2556). รู้จักกับโรคไวรัสตับอักเสบ บี. Retrieved 5 มีนาคม, 2557, from <http://http://www.bvrchealthy.org/>
- ทัศนีย์ ทองก้อน. (2542). ความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นพมาศ อึ้งพระ. (2555). วิกฤตทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย (พ. 1 Ed.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (พ. 3 Ed.). กรุงเทพมหานคร: บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์.
- ประพิมพร อันพาพรหม. (2543). การศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2532). ทักษะชีวิต : การจัดการเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย (พ. 3 Ed.). กรุงเทพมหานคร: พีรพัฒนา.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2523). รายงานผลการวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชเรื่องค่านิยม และความคาดหวังของเยาวชนไทย.
- พนอวดี จันทนา. (2547). พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในชุมชนเกาะสมุย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ เลื่อมสำราญ. (2549). อารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น. Retrieved 24 มกราคม, 2557, from <http://www.thaigoodview.com>
- พัชดาพรรณ อุดมเพชร. (2552). การศึกษาคุณภาพของแบบวัดค่านิยมด้านการประหยัดที่มีรูปแบบการตอบที่ต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ. (2544). ค่านิยมทางเพศของนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏเพชรบุรี: ทนุอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- ภารดี ประเสริฐวงศ์ และคณะ. (2549). ความรู้ ทักษะชีวิต และการรับรู้ของวัยรุ่นต่อการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดา. วารสารการแพทย์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 179 – 196.
- มธุรส จิรสิริสุนทร. (2554). ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2555). คู่มือนิสิตระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2555. Retrieved 24 มกราคม, 2557, from <http://archmis.arch.nu.ac.th>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, ค. (2543). สถานการณ์ ด้านสังคม และวัฒนธรรม. Retrieved 23 มีนาคม, 2555, from <http://www.baanjomut.com>
- ยุพา พูนขำ และคณะ. (2553). การศึกษาแนวทาง การส่งเสริมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาสุขภาพ เยาวชน: ทนุวิจัยจากองค์การอนามัยโลก.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพมหานคร: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- รุจิรา แมตสถาน. (2546). ความรู้ และแหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสารคาม.
- ลัดดา สายพานิชย์. (2553). รูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในเขตภาคตะวันออกเฉียง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารุณี วงศ์วิเชียร. (2546). ค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา: กองทุนพัฒนาการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. Retrieved 29 ธันวาคม, 2555, from <http://library.uru.ac.th/article/htmlfile/1803382.htm>
- ศักดิ์ดา สามูล. (2545). การศึกษาค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ ขอบธรรมสกุล. (2551). รายงานการวิจัย “ความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง”: ทูลอดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2540). การศึกษาเพื่อสร้างค่านิยมของมนุษย์.
- สาโรช บัวศรี. (2527). จริยศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2555). รายงานข้อมูลนักศึกษารวม ปีการศึกษา 2555. Retrieved 5 มิถุนายน, 2555, from <http://www.info.mua.go.th/information/>
- สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ. (2555). เก็บข่าวมาฝาก. Retrieved 23 มีนาคม, 2555, from <http://www.hiso.or.th/hiso/ghealth>
- สำนักงานวิจัย และพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน. (2555). ระบบบริการสุขภาพชุมชนป้องกัน แก้ไขปัญหาวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อม. เอกสารประกอบการประชุมมหกรรมสุขภาพชุมชน ครั้งที่ 2.
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสหัสขันธ์. (2551). ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิจัย และพัฒนาระบบสุขภาพ.
- สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2552). ถึงเวลา ต้องเข้าใจ และแก้ไข ความรุนแรง ทางเพศ เอดส์ และท้องไม่พร้อม (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพมหานคร: กฤตยา อาชวนิจกุล.
- ศิริวรรณ ธัญญาผล. (2548). ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สุชาติ ทวีสิทธิ์ และสุรีย์พร พันพื้ง. (2552). ถึงเวลา ต้องเข้าใจ และแก้ไข ความรุนแรงทางเพศ เอดส์ และท้องไม่พร้อม (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพมหานคร: กฤตยา อาชวนิจกุล.
- สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. (2541). ทศนคติต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายใน – ภายนอกตนด้านสุขภาพ และพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดขอนแก่น: รายงานการวิจัย.
- สุนทรী โคมิน และสนิทธ สมัครการ. (2522). รายงานผลการวิจัย ค่านิยม และระบบค่านิยมไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- สุพัตรา พรหมเรนทร์. (2550). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพัตรา บุญญาภาพพงศ์. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัตรา สุภาพ. (2541). ค่านิยม. Retrieved 22 เมษายน, 2555, from <http://socialscience.igetweb.com>
- สมณฑา สร้อยน้ำ และสุมาลี วงศ์สุระเศรษฐ์. (2550). เศรษฐ์. ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมต้นในโรงเรียนบ้านหนองไยบัว อำเภोधิธาาราม จังหวัดราชบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม: งานวิจัยโปรแกรมวิชาสุศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- อภิวรรณ มลาสานต์. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่อยู่หอพัก และพักอาศัยอยู่กับครอบครัว. (ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรณี ชุนหบดี และลำเจียก กำธร. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดตรัง: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง.
- อรทัย เกตุขาว. (2551). ความสัมพันธ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับค่านิยมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กรณีศึกษา : นักเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Jackson. D.L. (2001). An examination of the relationship between perceived belonging in adolescent female high – risk sexual behavior. <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>

Lou J. H. and Chen S.H. (2009). Relationships among sexual knowledge,sexual attitudes and safe sex behaviour among adolescents: A structural equation model.

International Journal of Nursing Studies(46), 1595-1603.

Macdonald. (1991). *Sexual activity in Rural Alberta Youth*. Am Arbor. Michigan University Microfilms International.

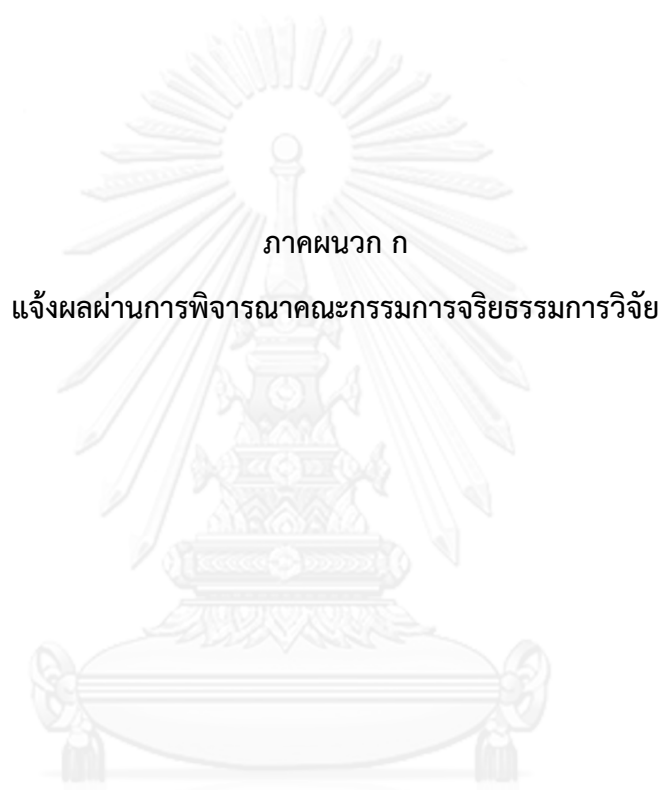
Wiley.D.C. et all. (1997). Using the youth risk behavior survey to compare risk behavior of Texas high school and college students. *Journal of School Health*.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แจ้งผลผ่านการพิจารณาคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เลขที่หนังสือฉบับ. 01269 วันที่ 16.10.56 เวลา 10.00 น.

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 โทร.0-2218-8147

ที่ จว 349/56

วันที่ 14 พฤษภาคม 2556

เรื่อง แจ้งผลผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ใบรับรองผลการพิจารณา
  2. เอกสารข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
  3. หนังสือแสดงความยินยอม
  4. แบบสอบถาม

ตามที่ นายณัฐพงษ์ แจงไรสง นิสิตระดับมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เสนอโครงการวิจัยที่ 036.1/56 เรื่อง ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร (RELATIONSHIPS OF KNOWLEDGE, VALUE AND SEXUAL RISK BEHAVIORS OF UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS) เพื่อให้กรรมการผู้ทบทวนหลักพิจารณาจริยธรรมการวิจัยความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

การนี้ กรรมการผู้ทบทวนหลัก ได้เห็นสมควรให้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยได้
รับรองวันที่ 10 พฤษภาคม 2556

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พัทธรีย์ พิษทาวงโรจน์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)

กรรมการและเลขานุการ

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อโปรด

ทราบ และดำเนินการต่อไป

พิจารณา

อื่นๆ

อนุมัติ

ลงชื่อ

16 พ.ค. 2556

16.10.56

16.10.56

16.10.56

16.10.56

16 พ.ค.56

ทราชม - กิจจาดำพรหม

16 พ.ค.56

16 พ.ค.56

AF 01-12

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชูคดี 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 0-2218-8147 โทรสาร: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 087/2556

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 036.1/56 : ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต
นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัยหลัก : นายณัฐพงษ์ แพงโรสง
หน่วยงาน : คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชูคดี 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม Albert Cuvelier, D.D.M.
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทิพนประดิษฐ์)
ประธาน

ลงนาม นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 10 พฤษภาคม 2556

วันหมดอายุ : 9 พฤษภาคม 2557

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย
- 4) แบบสอบถาม

เลขที่โครงการวิจัย 036.1/56
วันที่รับรอง 10 พ.ค. 2556
วันหมดอายุ 9 พ.ค. 2557

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการคิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-12) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

AF 04-09

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต
นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร

RELATIONSHIPS OF KNOWLEDGE, VALUE AND SEXUAL RISK

BEHAVIORS OF UNIVERSITY STUDENTS IN BANGKOK METROPHIS

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐพงษ์ แพงไธสง ตำแหน่ง นิสิต

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย 138/4-5 ถนนนนทบุรี ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000
191 จุฬา 48 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) 02 - 9687274

โทรศัพท์มือถือ 081 - 2556537

E-mail : toncud41@hotmail.co.th

ชื่อโครงการวิจัย 036-1156

16 พ.ค. 2555

วันพฤหัสบดี - 9 พ.ค. 2557

เรียน ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทุกท่าน

ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านควรทำความเข้าใจงานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไม่ชัดเจนได้ตลอดเวลา

โครงการนี้เกี่ยวข้องกับการวิจัย ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ กับค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) จาก สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 47 แห่งใน กรุงเทพมหานคร และทำการสุ่มแบบเจาะจงโดยเลือกโดยเลือกสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีคณะต่างๆ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ, กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ, กลุ่มมนุษยศาสตร์, กลุ่มสังคมศาสตร์ ได้จำนวนสถาบันอุดมศึกษา ทั้งหมด 10 แห่ง และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในกลุ่มดังกล่าวจำนวน 480 คน ในวันที่ นิสิตนักศึกษามาเรียน

วิธีการดำเนินงานวิจัยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตัวเอง โดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 10 แห่ง จำแนกตามกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ, กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ, กลุ่มมนุษยศาสตร์, กลุ่มสังคมศาสตร์ โดยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และรายละเอียดของข้อคำถามทั้งหมด รวมทั้งอธิบายถึงการยินยอมและสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย และทำการแจกแบบสอบถาม เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำนวนทั้งสิ้น 64 ข้อ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล 4 ข้อ ส่วนที่ 2 ความรู้ทางเพศ 20 ข้อ และส่วนที่ 3 ค่านิยมทางเพศ 20 ข้อ และส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 20 ข้อ ใช้เวลาใน

AF 04-09

การตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที และขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนส่งคืน ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองพร้อมกล่าวขอบคุณ

การวิจัยครั้งนี้ไม่มีความเสี่ยง หรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อใช้ในการหาแนวทางจัดกิจกรรมปลูกฝังค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ถูกต้องให้กับ นิสิต นักศึกษา

การเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นไปโดยสมัครใจ โดยไม่มีค่าตอบแทน ท่านสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผล และไม่สูญเสียผลประโยชน์ที่พึงได้รับ โดยการตอบแบบสอบถามจะไม่มีภาระระบุชื่อผู้ตอบ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่าน ผู้วิจัยจะเก็บใส่กล่องรักษาไว้เป็นความลับ โดยการรายงานผลงานวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวม

หากท่านมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมกับผู้วิจัยได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ท่านทบทวนว่ายังสมัครใจจะอยู่ในงานวิจัยต่อไปหรือไม่

หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย..... 036-1/56
วันที่รับขอ..... 16 พ.ค. 2555
วันหมดอายุ..... - 9 พ.ค. 2557

AF 05-09

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....

ข้าพเจ้า ซึ่งได้ลงนามท้ายหนังสือนี้ ขอแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย ความสัมพันธ์ของ ความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาใน

กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐพงษ์ แพงโรตง

ที่อยู่ติดต่อ 191 จุฬา 48 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

โทรศัพท์ 081 - 2556537

 เลขที่โครงการวิจัย 036-1/56
 วันที่รับรอง 10 มี.ค. 2555
 วันหมดอายุ - 9 พ.ค. 2557

ข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มา และวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียด ขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ โดยได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ตามที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอม ตอบแบบสอบถามความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน จำนวนทั้งสิ้น 64 ข้อ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล 4 ข้อ ส่วนที่ 2 ความรู้ทางเพศ 20 ข้อ และส่วนที่ 3 ค่านิยมทางเพศ 20 ข้อ และส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 20 ข้อ ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 20 นาที

ข้าพเจ้ามีสิทธิถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้ตามความประสงค์ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อข้าพเจ้าตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวข้าพเจ้า

หากข้าพเจ้าไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนาหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ..... ลงชื่อ.....

(นายณัฐพงษ์ แพงโรตง)

(.....)

ผู้วิจัยหลัก

ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

1/1

ปรับปรุงเมื่อ 23 มกราคม 2552

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและหนังสือเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. พรสุข หุ่นนิรันดร์หัวหน้าภาควิชาสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. เอ็มอัชฌา วัฒนบูรานนท์หัวหน้าภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาวดี ลิ้มสวัสดิ์ สาขาวิชาวิทยาการส่งเสริมสุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ ศธ๐๕๑๒.๒๔/๐๐๐๔๕

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๒๘ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.พรสุข หุ่นนิรันดร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายณัฐพงษ์ แพงโธสง นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยมและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิต นักศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิษฐ์ชัย อินทรากรณ์)
คนบตี

หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย

โทร.๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๑๐๔๐

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยงานจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐

ที่ ศธ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๐๔๗

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์

๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายณัฐพงษ์ แพงไธสง นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของรองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใ้คร้ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินท์ชัย อินทราภรณ์)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน หน่วยจัดการศึกษา งานวิชาการและวิจัย คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๐๕๗ วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๖
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาวดี สี่มิ่งสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นายณัฐพงษ์ แพงไธสง นิสิตระดับมหาบัณฑิต ชั้นปีที่ ๒ แขนงวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของรองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใ้ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย
 จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ส่วนที่ 2 ความรู้ทางเพศของนิสิต นักศึกษา

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบความรู้เรื่องเพศ ให้ท่านทำเครื่องหมาย X ลงในที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุด

1. ข้อใดเป็นข้อสังเกตของการตั้งครรภ์
  - ก. มีอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย
  - ข. มีอาการคัดตึงบริเวณเต้านม
  - ค. มีอาการปวดเกร็งหน้าท้อง
  - ง. มีอาการเหนื่อย หอบง่าย
2. ข้อใดเป็นสาเหตุของการเกิดผื่นเปียกบ่อยๆ หรือสัปดาห์ละหลายครั้ง
  - ก. มีฮอร์โมนเพศชายสูง
  - ข. ออกกำลังกายมากจนเกินไป
  - ค. มีความสนใจในเรื่องเพศมากเกินไป
  - ง. ได้รับการกระตุ้นทางเพศมากเกินไป
3. การมีประจำเดือนในเพศหญิงเกิดได้อย่างไร
  - ก. การสลายตัวของไข่
  - ข. การสลายตัวของรังไข่
  - ค. การสลายตัวของมดลูก
  - ง. การสลายตัวของเยื่อโพรงมดลูก
4. อาการผิดปกติในข้อใดเมื่อเป็นแล้วควรรีบปรึกษาแพทย์
  - ก. มีอาการแสบ ขัด ขณะปัสสาวะ
  - ข. มีอาการปวดท้องขณะมีประจำเดือน
  - ค. มีอาการคันบริเวณอวัยวะเพศ
  - ง. มีอาการปวดเมื่อยร่างกายขณะมีประจำเดือน
5. ข้อใดเป็นอิทธิพลที่มีต่อพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น
  - ก. พันธุกรรม
  - ข. สติปัญญา
  - ค. การอบรมเลี้ยงดู
  - ง. ฐานะทางครอบครัว

งบทศโครงการวิจัย 036.1/56
 วันที่รับรอง 10 พ.ค. 2555
 รณทศอายุ - 9 พ.ค. 2557

6. ข้อใดเป็นการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสมที่สุด
- การคบเพื่อนต่างเพศหลายคน
  - การให้ความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศ
  - สอบถามพฤติกรรมของเพศตรงข้ามจากเพื่อน
  - การคบเพื่อนต่างเพศในกรอบธรรมเนียมวัฒนธรรม
7. ข้อใดเป็นความผิดปกติทางเพศของวัยรุ่น
- มีความต้องการทางเพศ
  - มีความสนใจเพศตรงข้าม
  - มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
  - มีความกลัวการมีเพศสัมพันธ์
8. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในข้อใดสามารถติดต่อไปยังทารกในครรภ์ได้
- โรคหนองใน
  - โรคแผลริมอ่อน
  - โรคซิฟิลิส
  - เชื้อราในช่องคลอด
9. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยโรคหนองใน
- ต่อมน้ำเหลืองโต
  - ปวดท้องอย่างรุนแรง
  - มีอาการคันอวัยวะเพศ
  - มีอาการปวด แสบขณะปัสสาวะ
10. การตรวจหาเชื้อเอดส์ในร่างกายควรตรวจเมื่อใดจึงจะพบหลังการได้รับเชื้อ
- ทันทีหลังการรับเชื้อ
  - 1 เดือนหลังการรับเชื้อ
  - 2 เดือนหลังการรับเชื้อ
  - 3 เดือนหลังการรับเชื้อ
11. ข้อใดเป็นแหล่งที่พบเชื้อเอดส์ในร่างกายเป็นจำนวนมาก
- น้ำตา
  - น้ำลาย
  - น้ำอสุจิ
  - น้ำในไขข้อต่างๆ

เลขที่โครงการวิจัย..... 036-1/56
วันที่รับรอง..... 10 พ.ค. 2555
วันหมดอายุ..... 9 พ.ค. 2557

12. ข้อใดเป็นอาการที่พบในผู้ป่วยที่ติดเชื้อเอดส์
- มีเชื้อราในช่องปาก
  - มีอาการเหน็บชาตามร่างกาย
  - ปัสสาวะบ่อยในเวลากลางคืน
  - น้ำหนักตัวจะเพิ่มขึ้น 5 – 10 กิโลกรัม
13. โรคไวรัสตับอักเสบบีสามารถติดต่อได้โดยวิธีใดมากที่สุด
- ติดต่อได้โดยแม่ให้นมบุตร
  - ติดต่อได้โดยทางลมหายใจ
  - ติดต่อได้โดยการมีเพศสัมพันธ์
  - ติดต่อได้โดยการรับประทานอาหารร่วมกัน
14. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- ตรวจเลือดทุกๆ 3 เดือน
  - ใช้ถุงยางทุกครั้งขณะมีเพศสัมพันธ์
  - หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการทางเพศ
  - ทำความสะอาดอวัยวะเพศทุกครั้งหลังการมีเพศสัมพันธ์
15. ข้อใดควรปฏิบัติเมื่อเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- งดการมีเพศสัมพันธ์
  - ซื้อยามารับประทานเองทันที
  - ปรึกษาผู้ที่เคยเป็นเพื่อหาทางรักษา
  - ทำความสะอาดอวัยวะเพศทุกครั้งก่อนมีเพศสัมพันธ์
16. ข้อใดเป็นผลที่พบจากการรับประทานยาคุมฉุกเฉินเป็นประจำ
- เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์
  - เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านม
  - เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปากมดลูก
  - ถูกทุกข้อ
17. การรับประทานยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องควรรับประทานเม็ดแรกเมื่อใดจึงจะได้ผลการคุมกำเนิดอย่างมีประสิทธิภาพ
- รับประทานวันแรกของการมีประจำเดือน
  - รับประทานวันที่ 5 – 7 ของการมีประจำเดือน
  - รับประทานวันสุดท้ายของการมีประจำเดือน
  - เริ่มรับประทานวันไหนก็ได้แล้วแต่สะดวก

เลขที่โครงการวิจัย... 036-1/56
 10 พ.ค. 2555
 วันที่รับรอง...
 - 9 พ.ค. 2557
 วันอนุมัติ...

18. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

- ก. หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์
- ข. กินยาคุมกำเนิดให้ตรงตามวัน
- ค. มีเพศสัมพันธ์ในระยะปลอดภัย
- ง. ใช้น้ำยาฆ่าเชื้ออสุจิทันทีหลังมีเพศสัมพันธ์

19. ข้อใดเป็นผลเสียจากการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย

- ก. มดลูกทะลุ
- ข. มีอาการตกเลือด
- ค. มดลูกอักเสบ และติดเชื้อ
- ง. ถูกทุกข้อ

20. การปฏิบัติตัวที่ดีของวัยรุ่นเพศชายต่อวัยรุ่นหญิงในข้อใดเหมาะสมที่สุด

- ก. ใช้วาจาเกี้ยวพาราสี หรือแหะโลม
- ข. หาโอกาสอยู่ตามลำพังในที่ลับตาคนเสมอ
- ค. ให้เกียรติ และให้ความช่วยเหลือตามสมควร
- ง. ให้ความสนิทสนม ถูกระมัดระวัง เหมือนเพศเดียวกัน

เลขที่โครงการวิจัย..... 036.1/56
วันที่รับรอง..... 10 พ.ค. 2553
วันหมดอายุ..... -9 พ.ค. 2557

ส่วนที่ 3 ค่านิยมทางเพศของนิสิต นักศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับค่านิยมของท่าน

เลขที่โครงการวิจัย 036-1/56

10 พ.ค. 2555

- 9 พ.ค. 2557

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ผู้หญิงที่นุ่งกระโปรงสั้น สวมเสื้อสายเดี่ยว แสดงถึง ความเป็นคนทันสมัย					
2. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ในสังคมเพื่อนเป็น การสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน					
3. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ช่วยคลาย ความเครียดจากปัญหาต่างๆ ได้					
4. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้มี เพศสัมพันธ์					
5. การทำแท้งเป็นทางออกสำหรับการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม					
6. การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเวลามีเพศสัมพันธ์เป็น สิ่งจำเป็น					
7. การสวมถุงยางขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความสุขทาง เพศลดน้อยลง					
8. การจับมือ ถือแขนกันของวัยรุ่นเป็นการแสดงออกถึง ความสนิทสนม					
9. การกอดจูบกันของคู่รักในสาธารณะเป็นเรื่องปกติ					
10. การรักใคร่รักใคร่คนไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับคนๆ นั้น					
11. ผู้ชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษต้องไม่ทำลายความ บริสุทธิ์ของผู้หญิง					
12. การรักษาวลสงวนตัวของเพศหญิงถือเป็นเรื่องที่มี ความสำคัญ					
13. การมีแฟน หรือการมีคู่รักหลายคนเป็นเรื่องที่น่า ภาคภูมิใจ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานช่วยให้ปรับตัวเข้า กันได้ดี					
15. การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกเพียงคนเดียวไม่สามารถทำ ให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้					
16. คนที่เป็นคู่อีกกันสามารถมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ได้					
17. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย ถ้าไม่ มีการตั้งครรภ์					
18. การเที่ยวตามลำพังของเพื่อนชาย และหญิงเป็นเรื่อง ปกติ					
19. การไปเที่ยวค้างคืนกับเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
20. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้นเป็นการระบาย อารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย					

ศูนย์โครงการวิจัย 036-1/56
ที่รับรอง 10 พ.ค. 2556
- 5 พ.ค. 2557
ในหมวกอายุ.....

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ นิสิต นักศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยง หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่น พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พฤติกรรมการสู้อาการ และพฤติกรรมการแสดงความรักกับคู่อีก

คำชี้แจง ให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของท่าน

ระดับการปฏิบัติ :	ปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	ปฏิบัติมากกว่า 6 ครั้งต่อเดือน
	ปฏิบัติมาก	หมายถึง	ปฏิบัติ 5-6 ครั้งต่อเดือน
	ปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	ปฏิบัติ 3-4 ครั้งต่อเดือน
	ปฏิบัติน้อย	หมายถึง	ปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อเดือน
	ปฏิบัติน้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติเลย

บันทึกโครงการวิจัย... 036-1/56

วันที่รับรอง... 10 พ.ค. 2555

- 9 พ.ค. 2557

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
1. ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์ เช่น บาร์ คาราโอเกะ					
2. เมื่อท่านรู้สึกไม่สบายใจ ท่านจะไปเที่ยวสถานเริงรมย์					
3. ท่านไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศมากกว่า ไปเที่ยวกับเพื่อนเพศเดียวกัน					
4. ท่านเที่ยวสถานเริงรมย์ เพียงลำพัง					
5. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เมื่อมีโอกาส					
6. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ					
7. ท่านดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ที่ไปเที่ยวสถานเริงรมย์					
8. ท่านอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาปลุกอารมณ์ทางเพศ					
9. ท่านดูภาพยนตร์ที่มีการแสดงความรักระหว่างชายหญิง					
10. ท่านเข้าเว็บไซต์ที่มีภาพโป๊เปลือย หรือมีเนื้อหาที่ปลุกอารมณ์ทางเพศ					

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด	ปฏิบัติมาก	ปฏิบัติปานกลาง	ปฏิบัติน้อย	ปฏิบัติน้อยที่สุด
11. ท่านดูภาพยนตร์มีเนื้อหาที่ปลุกอารมณ์ทางเพศ กับเพื่อน					
12. ท่านกับเพื่อนต่างเพศจะหาโอกาสอยู่ด้วยกันสองต่อสอง					
13. ท่านอ่านหนังสือ หรือทำงานตามลำพังในห้องพักของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง กับเพื่อนต่างเพศ					
14. ท่านจะเล่นหยอกล้อ แบบถูกเนื้อต้องตัวกันในที่ลับตาคน กับเพื่อนต่างเพศ					
15. ท่านเดินจงมือในที่สาธารณะ กับเพื่อนต่างเพศ					
16. ท่านโอบไหล่ หรือโอบเอวเพื่อนต่างเพศในที่สาธารณะ					
17. ท่านนอนหนุนตักกัน และกัน กับเพื่อนต่างเพศ					
18. ท่านนั่งใกล้ชิดกันเวลาไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ เช่น โรงหนัง ห้างสรรพสินค้า กับเพื่อนต่างเพศ					
19. ท่านจะกลับบ้านตอนกลางคืนเพียงลำพัง					
20. ท่านออกจากบ้านในเวลากลางคืนเพียงลำพัง					

เลขที่โครงการวิจัย : 036.1/56
 10 พ.ค. 2553
 ที่รับรอง :
 - 9 พ.ค. 2557
 หม่อมราชวงศ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นายณัฐพงษ์ แพงไธสง
เกิดวันที่ 23 พฤษภาคม 2531
ที่อยู่ตามภูมิลำเนา 303/114 หมู่ที่ 2 ซอยกำแพงเพชร 6 ซอย 7 แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10310
ประวัติการศึกษา จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
วิทยาศาสตรบัณฑิต (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการทำงาน ปัจจุบันทำงานที่ บริษัท มิตรไมตรี การแพทย์ จำกัด
ฝ่ายแผนงานโครงการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY